

düşler memleketi

-Şiirler-

Sairler

Arda Aydın Lale Bakır

Barış Çağan Çevik Merve Maniş

Bengisu Bekgöz Sevdenez Bağçeci

Bilgi İrem Akkaya Sudenaz Altun

Burak Sarısoy Şeymagül Albayrak

Ebrar Nur Yolcu Şimal Bakır

Elif Baş Yağmur Zeren Yılmaz

Esmanur İnce Yiğit Dereli

Gözde Tekin Zeynep Dönmez

Kübra Akkaya

Gerze Atatürk Ortaokulu Yayınları

DÜŞLER MEMLEKETİ

Mayıs - 2018

İmtiyaz Sahibi

Gerze Atatürk Ortaokulu Yayınları Adına

Adem YÖNET

Genel Yayın Yönetmeni

Fatih ARSLAN

Editör -Tasarım

Adem YÖNET

İnceleme ve Değerlendirme Kurulu

Pınar DANIŞMAN - Duygu KULAK - Fatih ARSLAN - Müberra ÖZCAN

1. Baskı

500 adet

ISBN

978-605-86139-7-3

Baskı

Şimal Ajans Matbaacılık Dijital Baskı Hizmetleri

Sakarya Cad. Aşağı Hamam Yokuşu No:7/A SİNOP

Tel: 0 368 260 59 59

Matbaa Sertifika No:21439

Düşler Memleketi

Gerze Atatürk Ortaokulu Yayınları

Tüm hakları Gerze Atatürk Ortaokulu Müdürlüğü'ne aittir. Okul müdürlüğünün izni alınmadan kısmen veya tamamen çoğaltılması veya kaynak gösterilmeden kullanılması yasaktır. Yazıların sorumluluğu şairlerine aittir.

İsteme Adresi

Gerze Atatürk Ortaokulu Gerze-SİNOP **Tel:** 0 368 718 51 03

Web Adresi:<http://gerzeaturkoo.meb.k12.tr>

e-mail: 745847@meb.k12.tr

ÖNSÖZ

Yaz dostum,
Yoksul görsen besle kaymak bal ile.
Yaz dostum,
Garipleri giydir ipek şal ile.
Yaz dostum,
Öksüz görsen sar kanadın kolunu.
Yaz dostum,
Kimse göçmez bu dünyadan mal ile.
Yaz dostum,
Barış söyler, kendi bir ders alır mı?
Yaz dostum,
Su üstüne yazı yazsan kalır mı?

Barış Manço

Yazdılar, tam da Barış Abilerinin düşlerindeki gibi bir memlekete düştü yolları.

Bu memlekette masallar dolusu güzel kahramanlar karşıladı onları, kahramanlara karıştılar.

Bu memlekette kurduğu hayaller kadar zengin ve mutlu oluyordu çocuklar, çocuklara karıştılar.

Bu memlekette sonu mutlu bitmeyen hiç bir şey yoktu. Çünkü bencillik henüz sözcüklere girmemiş, kötülük icat olmamıştı. Birlik olup iyilere karıştılar.

Umutlar, oyunlar, giysiler ve çocuklar rangârenkti; cıvıl

cıvıldı sokaklar. Oyun oynayan çocuklara karıştılar.

Yeni başladıkları yazma macerasında nice düşler biriktirdiler. Gönüllerinde duygu ve düşünceleri bir kitapta toplamaya karar verdiler. Gelecekte erdemlilerin, hayattan ders alanların dünyasında yaşamak için bir şeyler söylemek istediler.

Düşler memleketini anlatmanın en güzel yolu şiirdi. Çünkü şiir duyguların, hayallerin, düşlerin sığınağı idi. Öyle yaptılar.

Dize dize, kıta kıta anlattılar masalları, öyküleri, anıları ve her şeyi.

Teşekkürler Düşler Memleketi'nin gerçek sakinleri. Hayalleriniz olmasaydı, olmazdı dünya.

Yaz dostum, Barış Manço'nun gönlü rahat, ruhu şad olsun.

Fatih Arslan

İÇİNDEKİLER

BÖLÜM I

Düşler Memleketinde Dün	7
Efsaneler	9
Masallar	26

BÖLÜM II

Düşler Memleketinde Bugün	57
Büyükleri Eleştiri	59
Geleceğe ve Geçmişe Mektup	75
Masal Kahramanları ve İnsanlar	97
Sokak Çocukları	111

BÖLÜM III

Düşler Memleketinde Yarın	125
Çocuk Hayalleri	127

BÖLÜM I

Düşler Memleketinde Dün

Efsaneler-Masallar

-Efsaneler-

ANA(DOLU) EFSANESİ

Bir bölge varmış,
Oraya dolu yağmamış.
Herkes ister
Ama olmamış.

Bir çocuk doğmuş,
Dolu diye tutturmuş.
Anası yağmaz diye bağırıp
Koltuğa oturtturmuş.

Çocuk pencereden bakarken
Havada bir şeyler uçmuş.
Ana dolu diye bağırmış,
Orası Anadolu olmuş.

Burak Sarısoy

NEREDEN GELDİ BU AĞRI

Ağrı Dağı'nı bilir misiniz?
Bence bilmek istersiniz hepiniz.
Minik bir tepe varmış,
İnsanlar dertlerini anlatırmış.
Biri der başım ağrıyor, biri der belim ağrıyor,
Gün geçtikçe bunlar artıyor, tepe büyüyormuş.
Bir gün bu tepe büyümüş, dağ olmuş.
Adı Ağrı Dağı diye anılmış.
Başka kişiler de gelmiş anlatmaya
Boram ağrıyor, şuram daha çok ağrıyor.
Dertler hiç derman bulmuyor.
Aslında iyileşenler Ağrı Dağı'na minnettar kalıyor,
İnsanlar Ağrı Dağı'nı çok seviyor.
Bir sürü ağaç varmış bu dağda,
Çocuklar tırmanırlarmış ağaçlara,
Herkes çok mutlu burada.
İnsanlar neşeli çok ama çok sevinçli,
Ağrı Dağı mutluluğun simgesi,
Siz üzülmeyin gelin anlatın acınızı,
Sonuçta burası Ağrı Dağı,
Yaşatır bize yaşamak istediğimiz o anı.

Sevdenaz Bağçeci

KALE(M)

Varmış yaşlı bir kral,
Dünyanın en güzel kalesini kendinin ki sanan,
Bir gün kalenin mucidi gelmiş yanına,
Buldum, buldum gelsin herkes yanıma.
Yazıyı bundan sonra yazacağız bununla,
Kralım ne olsun adı?
Kral kendinde değil ya sayıklamış adı
Kalem! Kalem, güzel kalem demiş
Herkes sanmış adını kalem.
Ama kral uyuyormuş, sayıklıyormuş meğer
Kral uyanınca varmış olayın farkına,
Sahiplenmiş adı herkes, karışmamış kral.
Çıkmış böylece kalem ortaya.
Şimdi mavi, sarı, pembeleri,
Mucizedir kalemler,
Herkesin içini kâğıda dökerler.

Yiğit Dereli

KÖREBE EFSANESİ

Çok eski zamanların birinde,
Bir krallık varmış.
Bu krallıkta çocuklar hapse atılmış.
Yine kör bir çocuk bulunmuş.
Hemen diğer çocukların yanına atılmış,
Kör çocuk yeni bir oyun bulmuş,
Bir kişi ebe olurmuş,
Diğerleri ebeden kaçarmış.
Bir zaman sonra krallar değişmiş,
Çocuklar ailelerine gönderilmiş.
Ailelerine herkes oyunu anlatmış.
İsmi sormuşlar, bulamamışlar.
Sadece kör çocuk bulmuş.
Bundan böyle bu oyuna “Körebe” demişler.
Herkes mutlu mesut yaşamış,
Masalın sayfaları burada bitmiş.

Bengisu Bekgöz

KIZKULESİ

Kız kulesi efsanesi,
İstanbul 'un güzelliği,
Şöyledir hikâyesi,
Dinleyenleri inletir.

Saraya bir falcı gelmiş,
Padişah da kızının falına baktırmak istemiş,
Falcı kötü şeyler görmüş,
Yılan onu sokarak öldürecekmiş.

Padişah bunu kimseye söylememiş,
Kızını daha önce yaptırdığı kuleye hapsetmiş.
Yılan gelmesin diye kule denizin ortasındaymış,
İyice önlemler alınmış.

Kız bir gün çok hasta olmuş,
Doktorlar zor derman bulmuş,
Kız iyileşince,
Herkes kuleye koşmuş,
Hediyeler alıp onunla konuşmuş.

Yaşlı bir kadın ona üzüm getirmiş,
Prenses de üzümü çok severmiş,
Üzümlerin arasından çıkmış bir yılan,
Sokmuş tatlı kızını ve öldürmüştü.

Korkulan gerçek olmuş,
Şehir gözyaşlarına boğulmuş,
Bu efsane burada son bulmuş,
Dinleyenleri korkutmuş.

Yaşlı kadın cadıymış,
Kötülük yapmaya bayılırmış,
Prenses de ölünce,
Üç göbek atmış.

Zeynep Dönmez

ÇAYDA ÇIRA

Severken birbirlerini kavuşamadılar her zamanki gibi
Babaları izin vermedi, baba oğlunu suya itti.
Ne zaman geçecek bu acı kız da atladı suya daldı.
Çocuğu bulmaya çalıştı, maalesef bulamadı.
Mahalle halkı geldi bu acı dindirilmeliydi.
Aldılar çıraları ellerine aramaya başladılar hep birlikte,
Kızla oğlan neredeydi hâlâ bitmedi dertleri,
Böyle bir sevgi, böyle bir saygı,
Herkes onları örnek almalı.
Çayda çıra efsanesi sevgi ve saygıyı anlatıyor,
Bunu bence aileleri de biliyor.
Unutmayın siz sakın iyi insan olmayı,
Daima mutlu yaşamayı,
Bir kalp bir kalp ile birleşmezse üzülmeye,
Belki her şey düzeldi gelecekte.
Bir aile olurlar kavuşurlar.
Mutlu bir şekilde yaşarlar.

Sevdenaz Bağçeci

LOKMAN HEKİM

Zamanın birinde,
Bir saray varmış,
Sarayda kralın güzel kızı yaşarmış.
Prenses bir gün,
Dermansız bir hastalığa yakalanmış.

Ünlü bir hekim gelmiş,
Çaresini deyivermiş,
Gülün özü alınacak,
Şifalı iksir yapılacak,
Etrafa haber salınmış.

Bütün güller toplanmış,
İlaç yapılmaya başlanmış,
Padişaha haber verilmiş,
Güzel kızı iyileşmiş.
Çaresini bulan ise

Bitkilerin piri
Lokman Hekim'miş.

Şimal Bakır

ALLI GELİN VE KIZILIRMAK

Kızılırmak dolaylarında,
Zengin bir adam varmış.
Kendi gibi, gönlü de zengin.
Yoksullara yardım edermiş.
Derdi olana derman olurmuş o adam.
Aş evinde karın doyurtup,
Bembeyaz yataklarında yatırtıp,
Yollarmış öyle oraya gelenleri.
İnce bir kızı varmış kendi gibi,
Yüreği tertemizmiş inci gibi,
İlkbahar olduğu zaman,
Çıkarmış kızı kırlara, o zaman
Uzaktan gelen bir sürüyle karşılaşmış,
Çobana rastlamış bakışmışlar biraz,
Kız gitmiş koşa koşa,
Çoban takip etmiş paşa paşa,
Kız eve girerken yaklaşmış,
Kızın şalını yakalamış,
Bir şey demeden kaçmış.
Sonra çoban kızı istemiş,
Babası şöyle cevap vermiş:
Kızım benim biricik yıldızım, onu sana veremem.
Çoban ikna etmeye çalışmış
Ama olmamış.
Atmış kendini ormana,
Yememiş içmemiş,

Kar gibi erimiş.
Bir söylenti çıkıvermiş.
Vermiş bey zengin birisine kızını,
Çoban beyin yanına gitmiş,
Bilgece sözler söylemiş.
Adam şöyle demiş:
Ey çoban yüreğin tatlı hayalin kanatlı,
Şu bilmeceyi bilersen al kızımı,
Çoban bilmeceyi bilememiş,
Onun yerine cevabı kız vermiş.
Çobana verdim kızımı,
Son sözüm budur benim.
Kızılırmak Köprüsü'ne varmışlar,
Yağmur bastırmış,
Her şey sulara dalmış.
Çoban kız kavuşamamış
Bundan böyle oranın adı,
Oluvermiş Kızılırmak.

Merve Maniş

PAMUKKALE

Bir zamanlar,
Yüksek bir tepede,
Bir babayla kız yaşarmış,
Kızın adı Bulut kızmış.
Bu kız dağdan aşağı inmeye korkarmış,
Eviden dışarı adımını atmaya hayır dermiş.
Bir gün Bulut kızın babası hastalanmış,
Ona su lazım olmuş,
Evde hiç su kalmamış.
Nehirden su getirmesi gerekiyormuş,
Ama bunu yapmaya korkuyormuş.
Allah'a dua etmiş,
Allah dualarını kabul etmiş,
Pamuktan bir merdiven göndermiş.
Bulut kız aşağı inmiş,
Bir kova su ile gelmiş,
Babasını iyileştirmiş.
Bakmışlar pamuklar taş olmuş,
Bir kaleye dönüşmüş.
Oradan geçen kişiler,
Oraya Pamukkale demişler,
Çokça ün salmış adı,
Hep mutlu yaşamış babayla kızı.

Yağmur Zeren Yılmaz

AKDENİZ EFSANESİ

Göl varmış bir tane,
Ak gibi beyazmış,
Suları tertemizmiş.
O deredeki hayvanlar,
Işıl ışıl parlarmış.
Bir gün bir adam gelmiş,
Çok da garipmiş.
Gölden geçerken,
Altın bir ışık görmüş,
Yüzü neşeye bürünmüş.
Tutmaya başlamış balığı.
Tam tutacakken onu,
Gölün koruyucusu gelmiş,
Rüzgârı serivermiş.
Adam göle girivermiş.
Göl büyüyüvermiş.
Çok güzel bir deniz olmuş.
Adı bundan sonra,
Akdeniz olmuş.

Merve Maniş

PASTA ORDUSU VE KASTAMONU

Uzun zaman önce,
İllerimizden birinde,
Pasta askerler yasarmış,
Onlar da şimdiki Kastamonu'daymış.
Pasta askerlere pasta ordusu denilirmiş,
Çünkü onlar pastadan askerlermiş,
Bu ordu çok güçlüymüş,
Ama insan askerler daha da güçlüymüş,
Pastaları mideye indirirlermiş,
Diğerleri bundan çok korkarmış,
Onlardan kaçarmış.
Bir gün pasta askerler,
İnsanlara savaş açmış.
İnsanlar harekete geçmiş,
Pasta askerlerle yüzleşmiş.
İnsanlar acıkmış,
Yiyecekleri azalmış,
Pasta askerleri yemişler,
Midelerini şişirmişler.
Pasta askerlere rastlamamışlar,
Orayı ele almışlar,
Adına da Pasta Ordusu koymuşlar,
Pastalara doymuşlar.
Bu efsane kulaktan kulağa yayılmış,
Pasta ordusunun adı karıştırılmış,
Kastamonu olarak anılmış.

Yağmur Zeren Yılmaz

PERİBACALARI

Bir adam varmış garip,
Gidermiş hep dağa.
Hep dermiş ki herkese,
Periler var diye,
İlk defa gelmiş bir peri,
Demiş adama şöyle:
Sen inandın hep bize,
Dilek hakkın geldi işte,
Adam da şöyle demiş:
Rahat edebileceğim bir yer,
Bacaya benzer.
Peri yapmış bir ev
Baca şeklinde,
Yıllar geçtikçe,
Büyümüş bacalar.
Olmuş sıra sıra,
Şu an Nevşehir'de,
İsmi peri bacaları.
Ülkemizin büyüğü dünyası,
Bu güzel yer.
Hep ziyaret edilmek ister.

Merve Maniş

PAMUKKALE

Denizli'nin Pamukkalesi'nde
Yaşarmış eskiden bütün pamuklar kalede
Bir cadı varmış,
Pamukları kaleye tıkarmış
Bütün ülkenin pamukları oradaymış,
Aslında pamuklar yasakmış o ülkede,
O kalede birikmiş hepsi, birdenbire
Bu pamuklar canlanmış aniden,
Konuşmuşlar sessiz sessiz,
Artık çıkmak istemişler kaleden,
Duramamışlar kalede,
Pamuklar kaçmışlar,
Dışarıda yalnız kalmışlar,
Cadı çıldırmış, aramaya koyulmuş.
Pamuklar kalede artık yokmuş,
Böylece günler aylar geçmiş,
Pamuklar kaleye dönmek istemiş.
Cadı sıkılmış, çok yaşlanmış
Pamuklar sonunda kaleye dönmüş
Cadı, geldiklerinde çoktan ölmüş,
Pamuklar da cadının yokluğunda,
Canlarını kaybetmişler aslında.
Dönmüş o günden sonra da Pamukkale'ye
Olmuş artık orası Pamukkale.

Sudenaz Altun

-Masallar-

ÇÖLDEN GÖLE

Biliyor musunuz?
Uzun gölün efsanesini,
Kendi gibi uzun olan,
Trabzon efsanesini.
Efsane dediğim,
Uzun adamdır,
Bu efsanenin de,
Kahramanıdır.
Artık anlatmaya başlayalım,
Sizi meraklandırmayayım:
Bir zamanlar,
Trabzon'da,
Küçük bir köy varmış,
Buranın adı Uzun Çölmüş.

Bu köyde çok az su varmış,
Köylüler suyu zar zor bulurlarmış.
Bu köyde bir tavuk çobanı varmış,
Köylülerin tavuklarını o toplarmış,
Onlara bakarmış.
İnsanlar ondan pek memnun değilmiş,
Çünkü tavukları kaçırmış,
Tavuklar uzun boyundan korkarmış.
En sonunda karar vermişler,
Onu sürgün edeceklermiş,
Adam buna itiraz etmiş,
Şöyle söylemiş:
“Bana izin verin,
Size su getireyim,
İşime devam edeyim.”
Köylüler bunu düşünmüşler,
Sonra karar vermişler,
Uzun Adam su getirecekmiş,
Bu Uzun Adam’ı çok sevindirmiş.
Uzun Adam düşünmüş,
Sonunda bir fikir bulmuş,
Yakındaki kaynak suyuna,
Tünel kazacakmış.
Çalışmış, çalışmış, çalışmış,
Sonunda köye su gelmiş,
Uzunca bir göl oluşmuş.
Köylüler uzun adama teşekkür etmiş,
O göle de Uzungöl denilmiş.

Yağmur Zeren Yılmaz

SARI KIZ

Kazlarını çalıştırıp geçinen bir baba bir kız,
Kıt kanaat geinseler de Göre'den ayrılmazlarmış.
Kimler istemiş, kızını kimler,
Baba istemez, hayır der.
Bunu duyanlar hemen dedikodu ederler,
Kesin kızın bir ktlg var.
O yüzden vermez kızını baba derler,
Onun için kötülerler,
Dayanamayan baba,
Götürür kızını dağa.
Düşünür burada güvende kızını,
Böyle bulur çareyi.
Bırakır aylarca, yıllarca,
Bir gün gelir aklına.
Der kendine gideyim bari dağa.
Vardığında dağa, bulur kızını gider yanına
Saatlerce otururlar.
Namaz vakti gelince su ister babası,
Uzatır kız elini körfeze,
Doldurur tasını.
Bunu gören baba donar kalır orada,
Bilinir ki ldler,
Ama belki geri döndüler.

Yiğit Dereli

YARALI TOP

Mehmetçik nöbetteymiş gece gece,
Nöbetçiliği bitmese de uyumaya başlamış birdenbire.
Mehmetçik uyanmış, bir top kayıpmış,
Mehmetçik çok aramış, topu hiç bulamamış.
Komutanı ona çok kızmış, Mehmetçik ceza alacaktı.
Mehmetçik korkmaya başlamış, yine uykuya dalmış.
Mehmetçik bir uyanmış, top yerinde varmış.
Mehmetçik buna çok şaşırılmış, top konuşmaya başlamış;
“Bir yerde savaş vardı,
Düşman taraf kazanacaktı.
Kanatlanıp uçtum,
Vurdum düşmanı, koydum noktayı.
Fakat oluştu yanağında bir yara,
Uçarak döndüm yerime, korkmuşsundur görünce beni belki
de.”
Yanağı gözükmeyecek şekilde geçmiş top yerine
Komutan topu yerinde görünce, tabi ki sevinmiş de
Mehmetçik binbaşı oluvermiş, köyüne dönecekti
Fakat bu efsane acı bitmiş, Mehmetçik köyüne dönememiş.

Bariş Çağan Çevik

PERİ BACALARI

Elif diye bir kız varmış,
Eve giderken biriyle karşılaşmış,
Bu bir peri imiş,
Peri kulağına fısıldamış,
Merhaba ermiş, demiş.
Elif çok korkmuş,
Hemen evine koşmuş.
Kimseye bir şey söylememiş,
Gülerler diye.
Bir gün bacaların yanına gitmiş,
Önceden oraya baca denirmiş.
Bacaya peri gördüm demiş.
Birden ses yankılanmış
Yetkililer toplaşmış.
Ve orası peri bacaları olmuş.

Zeynep Dönmez

AŞÇI CADİ

Günlerden bir gün,
Şirin bir köyde,
Hansel ile Gratel,
Yaşarlarmış birlikte.

Bir gün çıkmışlar dışarı,
Bakmışlar önlerinde cadı.
Ne yapsak ne etsek derken,
Yakalamış ikisini cadı.

Evine götürmüş sözde,
Bırakmış onları eve.
Evi gören şaşırılmış,
Başlamışlar yemeğe.

Şekerli mi şekerli,
Tatlı mı tatlı,
Cadı değilmiş meğer,
Onları yakalayan aşçı.

Cadı gibi aşçı fakat,
Yemekleri bir tatlı,
Fazla kaçırmadan yemeği,
Gidelim biz eve değil mi?

Onlar gitmişler eve,
Aşçı kalmış yerinde,
Bu masalda bitmiş ama,
Hayaller hiç biter mi?

Bilgi İrem Akkaya

KIRMIZI BAŞLIKLİ KIZ

Annese yaptı nefis leziz kurabiyeleri.
Kırmızı Başlıklı Kız'a götür, dedi.
Bir de kurtla konuşma, diye öğütledi.
Kırmızı Başlıklı Kız da üzmedi anneciğini.
Anneannesine kurabiye götürmeye gitti.
Annesinin sözünü birden unutuverdi.
Konuştu sinsi yabancı tehlikeli kurtla.
Evin yolunu ve bütün bilgileri verdi ona.
Kurt hemen eve gitti anneannenin yanına,
Mideye indirdi yaşlı, tatlı anneanneyi
Ve güzel kıyafetlerini alıp üstüne giydi.
Kırmızı Başlıklı Kız tıkladı kapıyı girdi.
Sanıyordu kurdu anneanesi,
Sonra ona değişik geldi anneanesi.
Burnunu, gözünü, kulağını kurda soruverdi.
Fırsatı bulunca kurt, Kırmızı Başlıklı Kız'ı yedi.
Bir ses duydu avcı evden,
Bir camdan bakıvereyim, dedi hemen.
Kurdu görünce yüreği ağzına geldi.
Sonra göbeğinin oynadığını gördü.
Kesti kurtardı anneanneyi ve kızı.
Kırmızı Başlıklı Kız iyice dersini aldı.
Avcı kurdun çaresine baktı.
Kırmızı Başlıklı Kız ise evinin yolunu tuttu.

Zeynep Dönmez

BİR ÇOCUK

Ben bir çocuğum,
Hem küçük hem afacan.
Yaramazlık benim işim,
Her yerde ve her zaman.

Parkta var koca meşe.
Çıkamazsın dediler.
Güvendim ben kendime,
O gün çıktım ağaca.

Ağaçta gördüm bir dev,
Koştum gittim yanına.
Az gittim, uz gittim,
Dere tepe düz gittim.
Devi gördüm orada,
Dedi bana sen kimsin?

Ben bir çocuğum,
Hem küçük hem afacan.
Yaramazlık benim işim,
Her yerde ve her zaman.

Arda Aydın

AĞUSTOS BÖCEĞİ İLE KARINCA

Dondurucu bir kış günü,
Karıncalar yemek yerken,
Girer içeri ağustos böceği.
O da bir parça yemek ister.

Karınca sorar:
Ne oldu, bütün kış ne yaptın da,
Aç kaldın bu havada?
Ben yaz günlerinde çalışmam,
Çünkü tatlı tatlı şarkı söylerim.

Karınca der:
Şarkı söyleyip tembellik ettin.
Şimdi de oyna bakalım.
Siz asla tembellik etmeyin,
Ağustos böceğine benzemeyin.

Şimal Bakır

MASAL KAHRAMANLARI

Masallarla dolsa odam,
Uykuya öylece dalsam.
En güzel rüyaları ,
Masallarda paylaşsam.

Pamuk Prenses gelse,
Cüceler takip etse,
Sonra uyusa prenses,
Prens gelse bir öpse.

Ardından Kül Kedisi,
Dalıverse içeri.
O masum temiz kalbin
Görsem güzelliğini.

Pinokyo gelse cama,
Önce burnu uzansa,
Tutup iki elimden,
Doğruluğu anlatsa.

Tavan açılrsa sonra,
Dört bir yan ışıldasa,
Perilerle birlikte
Uçsak yeşil kırlarda.

Sonra odama dönsem,
Mışıl mışıl uyusam,
Sabah neşeyle dolu,
Mutlulukla uyansam.

Şeymagül Albayrak

KARINCA İLE AĞUSTOS BÖCEĞİ

Varmış eğlenceyi çok seven bir ağustos böceği.
Yaz boyunca elindedir sazı,
Hiç düşünmez soğuk kışı.

Varmış bir de karınca,
Çalışmış bir yaz boyunca.

Yaz bitmiş, gelmiş kış.
Karınca sıcak evinde yatıyormuş.
Ağustos böceği soğukta,
Keşke çalışsaydım, diye ağlıyormuş.

Gelmiş aklına can dostu karınca.
Çalışırım öderim borcumu yaz boyunca.
Çalmış kapıyı mutlulukla.

Ne istiyorsun, diye sormuş karınca.
Sıcacık bir ev, bir kâse de çorba.
Karınca eğleneceğine düşünseydin kara kışı,
Beklerdin sıcak evinde güzel yazı.

Kapatmış kapıyı karınca,
Kalmış sokakta kış boyunca.
Biz yine de zorda kalanlara,
Yardım edelim mutlaka.

Yiğit Dereli

TILKI İLE KARGA

Karganın teki,
Çalmış peynirin birini.
Konmuş bir dala,
Duruyormuş bu defa.

Oradan geçen bir tilki,
Görmüş karganın ağzındaki peyniri.
Bir plan kurmuş,
Hemen devreye sokmuş.

Sormuş tilki kargaya:
“Ne güzel tüylerin
Güzeldir herhalde senin.”

Karga heyecanlanmış,
Bir çığlık atmış.
Yere düşmüş peynir,
Tilki kapmış gülerek.

Tilki söylemiş kargaya:
“Karga kardeş, karga kardeş
Sesine, güzelliğine diyecek yok,
Ama aklın biraz yok.”

Yağmur Zeren Yılmaz

KIRMIZI BAŐLİKLİ KIZ

Bir varmış, bir yokmuş,
Allah'ın günü çokmuş.
Bir günün birinde,
Çiçek toplar elinde.
Yapmış evinde kurabiye,
Götüreyim, demiş ninesine.
Almış sepetini eline,
Kırmızı başlığını geçirmiş güzelce.
Kurt peşindeymiş yine,
Ninesinin yanına gelince,
Gariplik var demiş bu işte,
Sormuş “Senin dişlerin neden büyük?” diye.
“Yemek için seni” diye kurt cevap verince.
Kırmızı başlıklı kızı da yemiş güzelce.
Bu sesleri duyan olmuş,
Kurdu öldürmeye koyulmuş.
Sallanmış birden kurdun karnı,
Kurtarmış babaanne ve kırmızı başlıklı kızı.

Gözde Tekin

AVCI İLE TAVŞAN

Adana'nın Çukurova'sında,
Bir avcı yaşarmış silahıyla.
Zengin olmakmış amacı,
Avladığı tavşanlarla.

Bir gün girmiş ormana,
Başlamış avını aramaya.
Bir ses duymuş çalıkların arasında,
Göz göze gelmiş tavşanla,
Yine dalmış zenginlik rüyalarına.

Demiş ki kendi kendine:
“Yakalarsam bu tavşanı,
Satsam kürkünü alsam on altını.
Bir kuzu alırım, yaylalara salarım,
Satarım etini, derisini,
Alırım yüz altını.
Çiftlik kurarım köyüme,
İnek, öküz koyarım içine.”
Zenginlik hayalleri, mutlu etmiş avcıyı,
Unutmuş tavşanı, basmış kahkahayı.
Kahkahayı duyan tavşan,
Kaçmış rüzgârdan daha hızlı.
Dereyi görmeden paçayı sıvayan avcı,
Anlamış hatasını.

Barış Çağan Çevik

MASAL ÇOCUK

Ne bir başka lkedeymiş,
Ya da kitaplarda bir kahraman,
Bir masal çocukmuş,
zlemle aramızda yaşayan.

Onun da hayalleri varmış,
Gözlerinde yanan ateşiyle delice bakan.
Bulut kadar beyaz dūřleriyle ,
Masal ocukmuş aramızda yaşayan.

Ne leylekler getirmiş,
Ya da gelmiş pembe rüyalardan,
Onun da bir emeli varmış,
Masal ocukmuş bizim gibi yaşayan.

Ejderhaları yalanmış,
Kılıcında bir kırmızı gül olan,
Glmsemelerle bize uzaklardan bakan,
Bir masal çocukmuş dünyamızda yaşayan.

şeymagl Albayrak

ASLAN İLE FARE

Bir varmış bir yokmuş,
Aslan mışıl mışıl uyuyormuş.
Fare aslanın üzerinde gezinmeye başlamış,
Aslan tam o an uyanmış.
Fareyi öldürmeye çalışmış,
Fare feryatlar içinde yalvarmış:
“Ne olur bırak beni,
Benim de iyiliğim dokunur belki.”
Aslan kükremiş gülmüş,
Onu hafife almış.
Aslan fareyi bırakmış,
Fare sevinçle ayrılmış.
Aradan zaman geçmiş,
Aslan avcının tuzağına yakalanıvermiş.
Avaz avaz bağıriyormuş,
Fare aslanın yanına koşmuş.
Aslanı kurtarmış.
Ve konuşmaya başlamış:
“Beni küçük görüyordun
Ama bak seni kurtardım.”
Aslan dersini almış,
Kimseyi küçümsemeyecekmiş.

Zeynep Dönmez

BİL BAKALIM BEN KİMİM

Bil bakalım ben kimim?
Siyah saçlı, pamuk gibi.
En güzel, en tatlı
Masal kahramanı.

Yedi cücem var:
Şaşkın, neşeli, huysuz...
Masalım bir acayıptır,
Bil bakalım ben kimim?

Boyum biraz uzundur
Çünkü ben, bir prensesim.
Kahverengidir gözlerim,
Bil bakalım ben kimim?

Yardımseverimdir,
Oldukça naziğimdir.
Yemek yapmak benim işim,
Bil bakalım ben kimim?

Anlattım işte kendimi,
Gitme zamanı geldi,
Cücelerim bekliyor beni.
Bil bakalım ben kimim?

Ebrar Nur Yolcu

UYUYAN GÜZEL

Bir saray vardı, zamanın birinde.
Vardı sarayda, kralla kraliçe.
Mutlu mesut yaşalardı ama çocukları olmuyordu.
Sonunda bir gün dünyalar güzeli bir kızları oldu.
O günü kutladılar kırk gün kırk gece,
O masum prenses yatardı beşikte.
Periler geldi, prensese dilekler yağdırdılar.
Biri iyilik, biri cesaret sundular.
Ama kötü peri çağrılmamıştı davete.
O da diledi dilediğini başladı konuşmaya.
On beş yaşına geldiğinde
İğne batacak eline sonra ölecek, dedi.
Bir peri geç kalmıştı durun, dedi
Kızın eline iğne batacak
Ama ölmeyecek yüz yıl uyuyacak.
Kral emretti bütün iğneleri kaldırın, dedi.
Kralın emrini herkes yerine getirdi.
Ama askerler birini atlamıştı,
Kadını elinde iğne vardı.
Prens çok meraklıydı,
Hemen eline aldı iğneyi.
Dikmeye çalıştı ama eline battı.
Küt diye kapaklandı yere.
Altın yatağa aldılar peri dedi ki:
Prens gelip öperse uyanacak.
Prens gelir, öper onu.
Mutlu mesut yaşarlar prensle.
Kötülerin yaptığı kötülükler,
Onlara geri dönerse,
O zaman anlarlar ,
Kötülük yapmanın kötü olduğunu.

KORKMA GOLDİ

Bir varmış, bir yokmuş,
Masalar ülkesinde kahraman çokmuş.
Yedi cüceler Pamuk Prensesi uyandırırken,
Sinderella ayakkabısına kavuşur iken,
Ben masalı anlatmaya başlar iken,
Masallar ülkesinde rengârenk bir günmüş.
Ama Goldi'nin diş ağrısı geri dönmüş.
Ayıcık, Goldi'yi ikna edememiş,
Kendisini dişçiye götürememiş.
Goldi kaçmış posta kutusunun yanına,
Korkuyormuş çünkü iğneden fazlasıyla.
Görmüş Geppetto'nun marangozhanesini,
Cadının posterini ilgisini çekmesin mi?
Posterde " Her türlü büyü yapılır" yazıyormuş.
Goldi gitmiş cadının yanına, başlamış konuşmaya.
Dişini tedavi etmesini istemiş bu defa.
Kötü cadı hayır demiş, Goldi yalvarıvermiş.
Cadı pes etmiş, sonunda evet, demiş.
Goldi koltuğa geçmiş, gözlerini kapatıvermiş,
Cadı aslında bir dişçi imiş, iğneyi vuruvermiş,
Goldi ne olduğunu anlamamış,
Diş ağrısı sona ermiş, cadıya teşekkür etmiş,
Ayıcık, olanları Goldi'ye anlatmış,
Goldi çok şaşırılmış,
Bir daha da dişçiden korkmamış.

Yağmur Zeren Yılmaz

PİNOKYO

Yalan söylersin sen,
Kurnazsın ezelden,
Herkes e örnek oldun,
Bak Şimdi ne haldeler.

Yalan söyledin de eline ne geçti?
Bak gör Şimdi hallerini,
Yalanlarınla herkesi kandırdın,
Sen bir yalancısın.

Utanmalısın bizden,
Çünkü çok kötüsün sen,
Nedir burnunun senden çektiği
Uzayıp bitmediği.
Tuhaf tuhaf yalanlarla,
Kandırdın hepimizi.

Tahtadan çok mu yalanın?
Çoktur senin oyunların,
Mavi peri sağ olsun,
Kurtardı seni tahtalıktan.

Sen bir yalancısın,
Herkesi kandırdın,
Bir sürü oyunların,
Kısacası sen bir yalancısın.

Elif Baş

RAPUNZEL

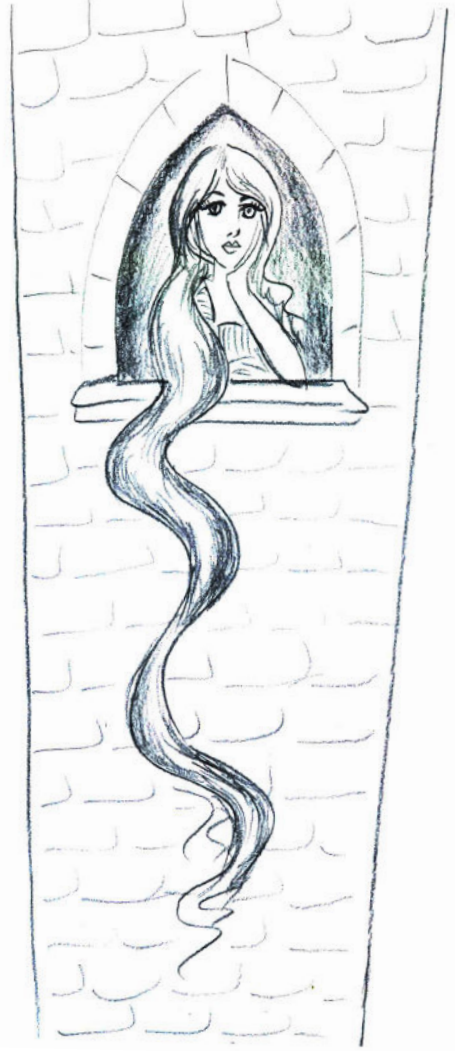
Sarı, upuzun saçları
Işıl ışıl parlıyor.
Adeta güneş gibi,
Çok güzel gözükyor.

Upuzun saçlarıyla
Gözleri kamaştırıyor.
Ona herkes,
Sevgiyle yaklaşıyor.

Sevgiyle yapar o her işini,
Neşeli ve sevinçli,
Çok güzeldir kendisi,
Ama kötüdür annesi.

Kuleden sarkıtır saçlarını,
Tırmanır hemen annesi,
Kin ve nefret ile,
Bakın şu hain annesine.

Sevdenaz Bağçeci

PAMUK PRENSES

Yumuk yumuk elleri,
Işıl ışıl gözleri,
Bütün dünyaya yeterdi,
Kalbindeki sevgisi.

Üvey annesi kıskançlıktan,
Attı onu ormana.
Kaldı kimsesiz tek başına.
Cücelerin evini buldu, yaşadı onlarla.

Annesi kurtulmak için ondan,
Girdi cadı kılığına.
Yedirdi zehirli elmayı,
Bayılttı Pamuk Prenses'i.

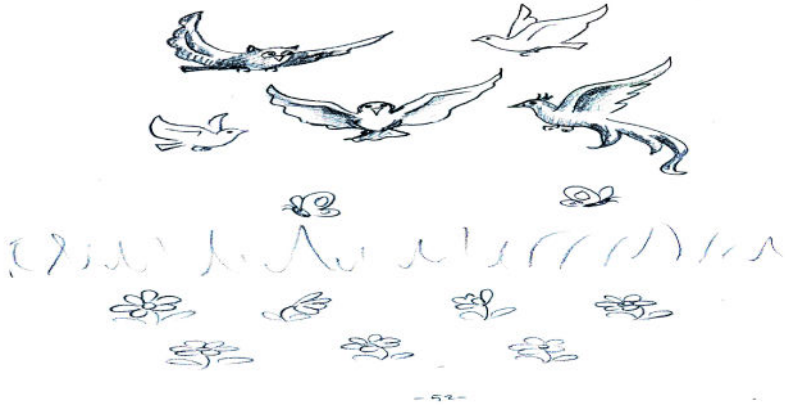
Prensin gelmesini, uyuyarak,
Cam tabutta bekledi.
Geldi prens, öptü yanağından.
Beraber mutlu yaşadılar her an

Sudenaz Altun

TEKERLEME

Sinekler yüzer,
Kediler uçar iken,
Gökyüzünden yeşil karlar,
Üzerimize düşer iken.
Ağaçlar mavi,
Çimenler sarı iken.
Kaplana kendi kürkünden ,
Ceket diker iken.
Ceylanlar aslana,
Avlanmayı öğretir iken.
Terzi kendi söküğünü diker iken.
Masal böyle başlarmış.
Çocuklara hayal kapısı açarmış.
Onu okuyan çocuklar,
Masallarla yaşarmış.

Yiğit Dereli

BURASI

Burası öyle bir yer ki,
Anlatamam, anlatamam.
Kime anlatırsam anlatayım,
Bir tek çocuklar anlar.

Bin bir çeşit kuşlar,
Tüylü tüylü, huylu huylu.
Bin bir çeşit toplar,
Renkli renkli, benekli benekli.

Hemen bitti demeyin,
Çiçekler, çimenler, kelebekler...
E söyledim ya,
Kime anlatırsam anlatayım,
Bir tek çocuklar anlar.

Bariş Çağan Çevik

MASAL MASAL İÇİNDE

Kırmızı başlıklı kız yolda yürüyormuş,
Çiçekleri okşayıp kokluyormuş.
Zehirli bir çiçeği koklamış
Ve birden bayılmış.
Sindrella görmüş onu,
Çizmeli kedi çağırılmış.
Çizmeli kedi bakmış
Ve şöyle bağırılmış:
Kızın kalbi 180,
Gidiyor galiba kalpten.
Sindrella ağlamaya başlamış.
Sonra Pamuk Prenses ile karşılaşmış.
Pamuk Prenses sonra şöyle mırıldanmış:
Dört yapraklı yonca,
İyi gelir ona
Ama cadıların şatosunda.
Çizmeli Kedi gitmiş şatoya,
Tuzak kurmuş cadılara.
Sonra yoncayı alıp
Koşmuş Kırmızı Başlıklı Kız'ın yanına.
Kırmızı Başlıklı Kız iyileşmiş,
Herkesi teşekkür etmiş.

Zeynep Dönmez

ÇOCUKLAR DİYARI

Bir zamanlar Çocuklar Diyarı'na,
Gelmiş bir dünyalı,
Bu dünyalı geldikten sonra,
Değişmiş Çocuklar Diyarı çocukları,
Bu dünyalı söyle biriymiş:
Yere çöp atar,
Yalan söyler,
Çocuklarla kavga eder.
Artık çocuklar dünyalıya benzemiş,
Gün boyu kavga ederlermiş,
Çocuklar Diyarı başkanı bu duruma bir çare buluvermiş,
Dünyalıyı sürgün edecekmiş.
Sonunda o gün gelmiş,
Dünyalı bunu inkâr etmiş,
Ama bu nafıleymiş.
Anlamış dünyalı,
Tüm bu kötü yaptıklarını,
Özür dilemiş çocuklardan,
Çocuklar vazgeçmişler onu kovmaktan.
Dünyalı bir daha hiç kötü örnek olmamış,
Çocuklar Diyarı'nda bir daha böyle bir şey olmamış.

Yağmur Zeren Yılmaz

BEN YAĞMUR DAMLACIĞIYIM

Ben bir yağmur damlacığıyım,
Kitap okumaya bayılırım,
Sizi görünce ayılırım,
Ben masal kahramanıyım.

Çiçeklerle konuşurum
Mutlu olunca zıplarım
Üzülünce ağlarım,
Ben masal kahramanıyım.

Yaşım başım yok
Sevenim hiç yok
Arkadaşlarım başta bulut
Ama hep beni düşürür o.

Toprak içer beni
Periler öper beni
Devlere yetmem
Ben masal kahramanıyım.

Kahraman olmak zor
Bazen bakarlar hor
En sevdiğim mor
Ben masal kahramanıyım.

Zeynep Dönmez

HANSEL VE GRATEL

Ormanda küçük kulübede
İki çocuk yaşarmış,
Hansel bir de Gratel'miş adları,
Oduncuymuş babaları.
Üveymiş anneleri,
Kötü davranırmış çocuklara,
Babaları yokken.
Kıtlık gelmiş sonra,
Ekmek bile yokmuş sofrada,
Ormana bırakmışlar çocukları,
Bir ev görmüşler ormanda,
Hansel ısırık almış bir parça,
Bu demişler çikolata,
Başlamışlar yemeye evi,
Sonra cadı görmüş onları,
Kandırmış hemen çocukları,
Eve davet etmiş onları,
Eve bakarlarken çocuklar,
Açmış cadı fırının kapağını,
Gratel itmiş onu,
Boylamış cadı fırını.
Cadı yanmış gitmiş,
Çocuklar hazine keşfetmiş.
Eve doğru yol almışlar,
Babaları sevinmiş görünce onları,
Sonra açmış kutuyu çocuklar,
Artık zengin olduk demişler,
Hep birlikte mutlu yaşamışlar.

Merve Maniş

BÖLÜM II

Düşler Memleketinde Bugün

Büyükleri Eleştiri
Geleceğe ve Geçmişe Mektup
Masal Kahramanları ve İnsanlar
Sokak Çocukları

-Büyükleri Eleştiri-

BÜYÜKLER

Karışrlar hep bize,
Baba, anne, babaanne,
Fark etmez nedense,
Yeter ki karışmasınlar işimize.

Başlarlar eleştirmeye:
Bu çok kısa uymamış buna,
Yok o böyle, yok o şöyle,
Yaparız istediklerini,
Bakarlar işlerine.

Ama onlar iyiliğimizi ister,
Söylerler fikirlerini,
Yaparız onların dediklerini,
Hallederiz biz o işi.

Merve Maniş

HER ŞEYE KARIŐANLAR

BeŐinci sınıftan Esra'yım.
Bu büyüklerden bıktım usandım.
Ablam Őule der bunu giyme diye,
Annem Şöyle söyler odanı topla güzelce,
Her Şeye karıŐıyorlar, bir rahat bırakmıyorlar,
Bebek değilim karışmasınlar isterim.
İster onu giyerim ister bunu,
İster odanı toplarım ister toplamam,
Karışmasınlar biraz zaman versinler,
Dedem der çok izleme televizyon,
Nenem der oynama tablet, telefon,
Artık buna verilsin bir son.
Halam geldi bugün bize,
Sohbet ettik hep birlikte,
Dedi halam yakıŐmamıŐ bandanan,
Sinirlendim, kudurdum,  fkelen dim.
Kötü bir bakıŐ atıverdim.
Her derdin devası var, derler,
İŞte her Şeye karıŐan büyükler,
Her Şeyi mahvederler,
Ben sıkıldım vallahi,
Bulun bu derde bir derman.

Sevdenaz Bağçeci

HER ŞEYE KARIŐAN BÜYÜKLER

Of, of, of ! Bıktım bu çileden
N'olur sanki kırmızı elbiseyi giysem
Ama büyükler böyledirler
Ne istesek tersini derler
O gün teyzemin düğünü vardı
Elbisem maalesef beyazdı
Acaba bugün
Bana kimler karışacak?
Merakla oturdum
Sonra Őükriye yengem geldi
Nasılsın diye sormadan
Çok kilo almışsın, dedi
Teyzemi gördüm sonra
Saçların topuz olsaydı demesin mi?
Bir anda devrelerim yandı
Acaba bu durumda ne yapmalı?
Düğün bitince
Gittik evimize
Dedem bizde idi
Yatarken seslendi
Sen hala bebekle mi uyuyorsun, dedi
Bu sefer aldırmadım.
Çünkü bugün bir ders çıkardım:
Büyükler her Şeye karışır.

Zeynep Dönmez

YERİN KULAĞI VAR

Güzel bir yaz günüydü,
Güneş tepeyi görmüştü,
Bir olmuş üç arkadaş,
Döndürüyordu dedikoduyu.

Üç arkadaş dediğim,
Hayriye, Safiye, Lütfiye,
Kısaca kendilerine,
DKT yani,
Dedikoducu Kadınlar Topluluğu dedirten.

Üç tane yaşı başında teyze,
O günkü olan kurbanları,
Çekiştiriyorlardı Nilüfer Hanım'ı,
Hayriye'ydi mağazini başlatan,
Elindeki çekirdek çöpünü yere atan.

Bizim bu Yıldız var ya,
Nilüfer'e kapıyı açmamış.
Nilüfer de çılgığı apartmanda atmış,
Dört bir yanı çınlatmış,
Saniye söze karışmış.

Ohhh! İçimin yağları eridi,
Takmayacaktın o çeyreği,
Yarım taktıydım onların düğününde,
Ayıptır söylemesi.

Lütfiye kolundaki bilezikleri
Şangırdata şangırdata,
Gızz! Biliyor musun?
Nilüfer bunun arkasından,
Neler dememiş ki yaa...

Yoldan geçen bir nine,
Dalıvermiş söze:
“Hiç mi öğrenmediniz dedikoduyu,
Ben anlatayım size doğrusunu.”

Anlamışlar DKT üçlüsü,
Bunun yaşlı dedikodusu olduğunu,
Havaya katmışlar tozu,
Varmışlar başka yere.

Sırtları terli ama
Gururlu bir şekilde,
Onları duymayacağını sanıyorlardı kimsenin,
Ama atalarımız ne demiş:
“Yerin kulağı var.” Yaaa!!!!

Yağmur Zeren Yılmaz

ABARTAN İNSANLAR

Günümüzde insanlar,
Her şeyi abartırlar,
Örnek vermek isterim,
Buyurun dinleyelim.

Geçenlerde Hacer,
Fadime'ye küser,
Abartır, abartır büyütür,
Herkesi Fadime'ye küstürür.

Kimse bakmaz Fadime'nin yüzüne,
Fadime'nin kalmaz hiç arkadaşı.
Aslında suç Hacer'dedir,
Ama kimse anlamaz.

Fadime üzgündür,
Hacer küskündür,
Bir olay olur ki onları birleştirir,
Bu ikisi tekrar barışıverir.

Bir örneğim daha var,
Dinleyin arkadaşlar,
Çok güzel bu sefer ki
Abartı ve gıybetli.

Ayşe mağazadan bir elbise alır,
Seda'yı gururla arar,
Elbiseyi abartır da abartır
Ve coşmaya başlar.

Kırmızı çiçekli,
Upuzun mavili...
Ayakkabıları yakıyor,
Kim görse kıskanıyor.

Seda üzülür kıskanır,
Bir şekilde telefonu kapatır;
Hemen koşar Esmâ'nın yanına,
Başlar gıybetle dedikoduya.

Ayşe bir elbise almış,
Havalara uçmuş kalmış.
Ne kadar kötü biri
Bir de gelmiş, beni aramış.

Esmâ da başlamış lafa,
Havalara girmiş ama düşer yakında.
Sen onu takma kafana,
Çok abartır o aslında.

Evet arkadaşlar,
Bazıları böyledir,
Havalara uçar,
Ve ders almazlar.

Siz sakın abartmayın,
Dedikodu konusu olmayın,
İyi günler dilerim,
Kendinize iyi bakın.

Zeynep Dönmez

BİR RAHAT BIRAKIN

Büyükler her şeye karışıyor,
Bir nefes aldirmiyor,
Yok, bu böyle olsun,
Yok, bu şöyle dursun.

Aysel onu giyme,
Çok kilo aldın ekmek yeme.
Çok televizyon izleme,
Derslerini bitirsene.

Bu nasıl hayat?
Bana sorulursa berbat.
Ama yaşıyoruz diz dize
Karışmasınlar bize.

Halam, teyzem, yengem,
Babaannem, anneannem,
Daha saymakla bitmez,
Annemi saymak gerekmez.

Sevdenaz Bağçeci

BİZİ DÜŞÜNÜYORLAR

Büyükler bizleri düşünüyorlar,
Ama bazen abartıyorlar.
Yemeğimizi bitirmeyince,
Bitir deyip duruyorlar,
Bana göre çok düşünüyorlar,
Ama belki de haklılar.

Ya da ödevini yap diyorlar,
Zaten yapacağımızı biliyorlar,
Belki de hatırlatmak istiyorlar.

Başka bir örnek ise,
Giydiklerimizi beğenmiyorlar,
Başka bir şey giymemizi bekliyorlar,
Bazen de beğeniyorlar.

Ne dersek diyelim,
Onlar bizi düşünüyorlar,
Bizler için emek harcıyorlar,
Ama bizleri seviyorlar.

Yağmur Zeren Yılmaz

KOMŞULUK İLİŞKİLERİ

Gülten ve Nurten,
İkisi neşeyle gülerken,
Nurten kelimeyi yanlış duydu,
Ortalık havaya uçtu.

İkisi birbirine girişti,
Kavgaları uzadı,
Ortalığı yatıştırmak bana düşünce,
Bir şey buldum derin düşünceler ile.

İkisi birbirini buldu,
Ortalık huzura kavuştu,
Bu komşuluk ilişkisi,
Böyle yaşandı durdu.

Burak Sarısoy

KINA GECESİ

Allı pullu gelin,
Kınayla evimize davetlisin,
Önce isteme sonra gelin alma,
Daha sonra kına.

Dönerler kınayla,
Ellerindeki mumla,
Açmaz gelin avucunu,
Açtırır ama kaynana.

Avucuna koyar bir altın,
Kına yakılır,
Davetlilere çerez dağıtılır,
Eğlenir herkes.

Bir de gelinin ağlamasını beklerler,
Ne de olsa adettendir,
Gelin kaldırır kırmızı tülbindini,
Herkes gelinin sevincine,
Katar sevincini.

Sudenaz Altun

KARIŐMAYIN BİZE

Ah Őu bűyűkler,
KariŐırlar her Şeye,
Rahat bir Şey yapamam,
Hiç mutlu olamam.

Elbise giyersem,
Hiç beğenmezler
Etek giyemiyorum,
Çűnkű edep derler.

Ayakkabım beyaz olur,
Ŭstűm siyah olur,
Onu mu giyeceksin deyince,
Hevesim kaybolur.

Dışarı çıkiyorum,
Beni durduruyorlar,
Ŭdev yapıyorum,
Ancak mı diyorlar.

Bıktım Őu bűyűklerden,
Niye bırakmıyorlar,
Kurtulamıyorum,
Artık sinirleniyorum.

Ebrar Nur Yolcu

ANLAMAK ZOR

Büyüklerin yaptığı garip şeyler olur,
Her işimize karıştığı anlar olur.
Telefonlarımızı karıştırıp durur,
Terlikle kafamızı on ikiden vurur.

Bazen peşimizi bırakmazlar,
Hele geceleri hiç dışarı çıkarmazlar.
Bizi hep erken uyumaya zorlarlar,
Hiç bizi geç saatlere bırakmazlar.

Büyüklerin anlaşılmayan bir yanı var,
Hep garip garip davranışlar.
Fakat büyüklerinizi sevin,
Korumaya çalışıyor sizi onlar.

Bariş Çağan Çevik

ANNEM

Annem desem,
Anne şefkatini anlatabilsem,
Ama ben bunu yapabilir miyim bilmem,
Sevgili canım annem.

Senin kucuğında uyudum,
Senin kokunu soldum,
Sana hep saygı duydum,
Sevgili canım annem.

Annesiz yaşanılmaz,
Anneler unutulmaz,
Bir anne yavrusunu bırakmaz,
Sevgili canım annem.

Anne seni çok seviyorum,
Yanaklarından öpüyorum,
Sensizliğı düşünemiyorum,
Sevgili canım annem.

Sakın unutma emi,
Seni çok sevdiğimi,
Annelerin çocuklarını sevdiği gibi,
Seviyorum seni canım annem.

Sevdenaz Bağçeci

HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ?

Hiç düşündünüz mü?
Dışarıdaki çocukları,
Açlar mı?
Susuzlar mı?
Acaba nasıllar?

Belki de şu an açlar,
Yemek arıyorlar,
İnsanlardan yardım istiyorlar,
Koşturup duruyorlar.

Ya da çalışıyorlar,
Ekmek parası kazanıyorlar,
Karınlarını doyuruyorlar.

Onlara yardım etmeliyiz,
Onları sevmeliyiz,
Onları üzmemeyip,
Özen göstermeliyiz.

Yağmur Zeren Yılmaz

HER ŞEYE KARIŐAN BÜYÜKLER

Sevgili Nilgülcüüm,
Tatlı sözlü bülbülcüüm,
Bugün annem bir kızı övdü,
Beni de sinirlenip dövdü.
Neymiş o kız takdir almış,
Ben teşekkürde kalmışım.
Ah Şu büyükler,
Çocuklara neler yapmazlar neler.
Bizleri hiç önemsemezler,
Hiçbir isteğimizi yapmazlar,
Bir de yerden yere vururlar.

Kübra Akkaya

-Geleceğe ve Geçmişe Mektup-

BÜYÜKLERDEN MEKTUP

Siz bizim gibi olmayın,
Etrafa öp atmayın,
Dedikodu yapmayın,
Sakın bunlara şaşmayın,
Hayvanlara saldırmayın,
Sakın israf yapmayın,
Aç gözlü olmayın,
Hayata fesat bakmayın,
Paranızı tutumlu harcayın,
Bu mektuba tekrar bakın,
Heyy! Bunları yapmayın,
Kötü şeyleri anlattım,
Siz gelince hayata,
Mutlu mesut yaşayın,
Oturup keyfinize bakın.

Burak Sarısoy

AH ÇOCUKLAR AH!

Ben sizin yerinizde olsam,
Dışarıda koşup oynasam,
Bisikletime atlayıp,
Bir sürü tur atsam.

Ah çocuklar ah,
Yazık size vallah,
Taşlarla dokuztaş,
Ebeyim hadi saklambaç.

Yüksek ebe oynuyoruz,
Hızlı olun hızlı kaç,
Ah çocuklar ah,
Anlamadınız beni hala.

Neden burada tıkıldın,
Gözümün içine bakmadın,
Bu saçma sapan aletten,
Tuşlara basıp ne anladın,.

Ah çocuklar ah,
Haydi, dışarıya yallah.

Burak Sarısoy

GERİ GEL GEÇMİŞ

Sevgili geçmiş
Günler geçip gitmiş
Puf oldu hepsi
Hocalar bulutlara gitti

2009'da neydik?
Günü ingayla geçirirdik.
Anne kızmaz,
Baba ödev yaptırmaz.

Eğer ablan varsa,
O geçmişte bitmiş oysa,
Yaramazlıkla mama,
Severdim aşkla.

Hoca yok, ödev yok,
Özlüyorum o zamanları.
Kaydı elimden,
Gitti değerini bilemeden.

Geçti keşfedemeden,
Onu sevmeden,
Sevmiyorduk hiçbir şeyi,
Anlamıyorduk sevgiyi.

Önceden dinlerdik ninniye,
Şimdi dinliyoruz annenin sesini,
Onu topla, bunu topla
Hadi benden hoşça kal.

Sudenaz Altun

DEDEMİN ZAMANINDA

Bir dede anlatıyor çocukluk günlerini,
Neşeyle kurduğu hayallerini,
En büyük hayali futbolcu olmakmış,
Golleri atıp heyecanla bağırmakmış.

Çok şey varmış istediği,
Sadece bu değilmiş hayali;
Büyüme, uçmak, ışınlanmak,
Ve hep çocuk kalmak...

Dede iç çekmiş ve anlatmaya devam etmiş.
Ah çocuğum her çocuk büyüme istiyor,
Ama ne dersek diyelim çocukluğun
kıymetini bilmiyor.
Ne yapacaksınız büyüme?

İşte çalışıp yorgun gelmeyi
Çocukluk daha güzel işte
İstediğin oyunu oyna
Rahatça ağla.

Mutlulukla bağır,
Hiç utanma.
Gerçi şimdiki çocuklar öyle mi?
Bilgisayar tablet ne varsa kaparlar,

Teknoloji bağımlısı olurlar,
Zararın farkında olmazlar.
Oysa biz öyle miydik önceden?

Dışarıda oynardık neler neler?
Çember başta gelirdi sonra sırasıyla;
Üçtaş, yakan top, saklambaç...
Tüm sıkıntıları unutturduk.

Hayatın akışına tutulurduk,
Hep birlikte koştururduk.
Nerede kaldı bu eski günler?
Zaman ne çabuk geçti.

Çocukluğum yok oluverdi.
Sanki dünya inadına çabuk dönüyor,
Yüzümdeki tebessümü görmüyor.
İşte çocuklar benim çocukluğum böyleydi.

Bu şiiri burada bitirelim,
Yoksa sizi kıskanmaya devam edeceğim.
Hadi hepinize iyi akşamlar dilerim,
Yanaklarınızdan öperim.

Zeynep Dönmez

BEBEKLİĞİM

Merhaba bebekliğim,
Seni görmek isterim.
Severdim süt içmeyi,
Yerlerde emeklemeyi.

Ayakta duramaz düşerdim.
Konuşmayı beceremezdim.
Agu gugu derken,
Büyüyüvermişim birden.

Koşardım zıplardım,
Arkadaşlarımla oynardım.
Şimdi bakıyorum resimlere,
Ne de küçükmüşüm öyle.

Sallanırdım beşikte,
Mutlu ve özgürce.
Keyfim her zaman yerinde,
Yine bebek olsam keşke.

Şimal Bakır

SEVGİLİ GEÇMİŞ

Sevgili geçmiş,
Seni çok sevmiştik,
İlk adımdan başlayıp,
Son adıma geçmiştik.

Ye, iç, uyu,
Bir de ağla,
Her şey olur anında,
Yaramazlık yapmayı da unutma.

Anlatayım mı anımı,
Yediğim ilk fırçayı,
Annemin bana terlik attığını,
İşte buydu ilk acı.

Hatırladım anımı,
Kırdım bir bardağı,
Meğer çok pahalıydı,
On top satsam ancak alırdım.

Babam bana kızdı,
Bir tane daha mı?
Ne kadar pahalı,
Ve de son bardaktı.

Kolay bu günlere gelmedik,
Kısacası zor günler geçirdik,
Ama yine de
Çok mutluyduk.

Arda Aydın

UÇURTMAM BULUTLARDA

Sevgili gelecek,
Acı mı olacaksın tatlı mı?
Soğuk mu sıcak mı?
Eğlenceli mi sıkıcı mı?
Uzayda evler olsa,
Bir robot evi toplasa,
Hiç kimse ağlamasa,
Ders diye bir şey olmasa,
Gelecek bunları yapsana.
Uçurtmam bulutlarda,
Salıncağım havalarda,
Her yer hep çikolata,
Gelecek bunları yapsana.
Meraklandırma beni,
Sabırsızlanıyorum şimdi,
Gelecek ne olacaksın?
Utandırma bizi.
Yüz alsam sınavdan,
Rüzgâr olup gelsem havalardan,
Çok hızlı uçabilsem kuşlardan,
Gelecek bunları yapsana.
Uzayı gezsem,
Venüs, Jüpiter, Mars, Satürn,
Hepsini bilsem.

Zeynep Dönmez

KÜÇÜKLÜĞÜM

Geçmiş geçmişi geçmiş,
Bak ne hale gelmiş.
Bu mektup 2015 yılına kadar gitmiş,
2/C'ye kadar gelmiş.

100 alırdım sınavlardan,
Sıyrılırdım duvarlardan.
Açardım kapıyı ağırdan,
Düşerdim hep düz yoldan.

Kaymayı severdim korkuluklardan
3'te çıkardım okuldan.
Kurardık hep yeni oyunlar,
Ama olmasın saklambaç.

Sınıfta oynardık birlikte,
Koşardık sınıfın içinde,
Küçüklüğüme dönsem keşke.

Bariş Çağın Çevik

GELECEĞİN GÜZEL YANI

Sevgili gelecek,
Acaba ne getirecek?
Bir kutu okolata
Ya da bir kutu dondurma.

Hepsini ye ye doyma,
İçme su arkasından,
okolata bitince ürümesin dişlerim,
İstediğim kadar yiyebileyim.

Bakkaldan sakızımı alırdım,
Hiç bitmese sakızım,
Hep kalsın tadın,
Hiç taşınmasa bakkalım.

Bana oyuncak getirecek mi?
Kırmam hiçbirini,
Ben böyle okula gitmek istemem ki,
Evdeki bu rahatı nasıl bırakayım ki.

O gün geldi benim için,
O büyük binaya girmem için,
Kalem, silgi aldılar benim için,
Öğretirlermiş büyüüp adam olmam için.

Ah gelecek,
Benim geleceğim böyle miydi?
Tahmin ettim büyükler gibi,
Değıştirmezsene geleceğimi,
Sevmem seni gelecek.

Bengisu Bekgöz

GEÇMİŞE MEKTUP

Ah nerede o geçmişim,
Ne çabuk geçmişsin,
Küçükken oynardım,
Ama hiç doymazdım.

Annem derdi bana
Çocukluğunun kıymetini bilsene.
Geleceğe kavuşunca
Pişmanlıkla yaşama.

Çocukluğumu özledim,
Kıymetini bilmedim,
Aslında her anım muhteşemmiş,
Bunu hiç düşünemedim.

Esmenur İnce

BÜYÜDÜM

Çocuk kalmak isterdim,
Güler, zıplar, oynardım.
Çocuk kalmak isterdim,
Çember sürer dolaşırdım.

Fakat büyüdüm,
Arkadaşlarımla oynayamadım.
Hiç mutlu olamadım,
Keşke çocuk kalsaydım.

Şimdi işe başladım,
Bilgisayarın başından kalkamadım.
Param var, evim var,
Hayatımı yaşadım,
Fakat mutlu olamadım.

Çocuk olmak çok rahat,
Arkadaşlarımla oyun oynamak.
Ödevlerimi yapmak,
Güzel güzel hayaller kurmak.

Bariş Çağın Çevik

BASİT ÇOCUKLUK

Hayat hepimiz için bir sınav değil mi?
Basit sorular da var zor sorular da var.
Hepimiz geçeriz o sınavlardan,
Basitinden zorundan.

Bana göre basit ocukluk,
Zoru yetişkinlik.
Ben büyüdüm basit soruları geçtim,
Ama kalsaydım hiç gemeseydim.

Göremedim,
Hayatı basit zannettim.
Çocukluğu yaşasaydım,
Hep ocuk kalsaydım.

Uçurtma uçurmak,
Pamuk şekerleri tatmak,
Bisiklete binmek,
şarkı söylemek.

Çocukluğumu istiyorum,
Ama geri dnemiyorum.
Çocukken hep düşünürdüm büyüklerin hayatını,
Nasıl acaba diye?

şimdi anladım,
Anlamaz olaydım.
Geçmişte saklansaydım,
Hep ocuk kalsaydım.

Sudenaz Altun

AMCA ÇOCUK ÖZLEMİ

Benim yeğenim birden,
Tutturdu büyüyeceğim diye,
Sonra buna üzülnünce,
Anlattım sevgiyle,

Ben de isterdim senin gibi,
abuk abuk büyümeyi,
Bak büyüdüm şimdi,
Özlüyorum ocukluğu.

Topum kalırdı ağaçta,
Uurtmam en havada,
Topacım dönerdi durmadan,
Eğlenirim aradan.

Bitmesin horoz şekerim,
Kırlarda koşar, gezerim,
Hayat size ne güzel,
Saklanın hadi ebeyim.

Bence çocukluğunu yaşa,
Büyük olup uğraşma,
Ben senin yerinde olsam,
Oynarım hiç durmadan.

Burak Sarısoy

ÇOCUKLUK GÜZELDİR ELBET

Çocukluk belki de,
Bir hayal âleminde yaşamak.
Büyüklerin dilinde çok güzel bir hayat,
Elbette büyüyecekler.
Bazen çok üzülecekler,
Bırakın yaşasınlar çocukluklarını,
Güzel birkaç yıl geçirsinler.
Çocukluk güzeldir elbet,
Hep güzel hayal etmek,
Oyunlar şarkılar bağırıp durmak,
Güzeldir elbet çocuk olmak.
Peki, büyükler yapabiliyor mu?
Hayal kurup oynamayı?
İleride güzel günler,
Onları bekliyor.
Üzülecekler tabi,
Gelecekler üstesinden,
Çocukları üzmeylim.
Onlar bizim geleceğimiz.

Yiğit Dereli

GEÇMİŞ

Ah geçmişim,
Elimden kayıp gitmiş,
Rüzgâr gibi esmiş,
Beni terk etmiş.

Ne olurdu gitmeseydin,
Beni ellerinle itmeseydin,
Şimdi büyüdüm,
Hayallerimde küçüklüğüm.

Kırlarda koşardım,
Eğlenmekten coşardım.
Artık yeter, bu ne keder,
Şimdiki büyükler, işlere sürükler.

Şimdiki çocuklar öyle mi?
Küçüklüğüm böyle mi?
Hep azarlar,
Camı çerçeveyi kırarlar.

Büyük olmak istemeyin,
Zorluklar çekmeyin.
Oynayın küçük kuşlarım,
Hepiniz benim canlarım.

Hepinizi severim,
Ben çocuk olmak isterim.
Çocuk olsam hep oynarım,
Bazen koşar, zıplarım.

Oh ne güzel rahat,
Hep oyun hayat,
Sizin için hayat oyun,
Eğlencelere doyun.

Kübra Akkaya

GEÇMİŞE MEKTUP

Nereye gittin geçmiş?
O günler gelmiş geçmiş,
Ne kadar güzel günlerdi,
Zaman ne çabuk geçti.

Ne kadar temizdi,
Akarsular, denizler,
Ormandaki o güzel,
Kelebekler, çiçekler.

Hayallerim vardı
Küçük bir çocukken
Muzurluk yapardım
Yaramazlıktır göbek adım.

Ablamın saçını çekmişim
Bayağı bir cimciklermişim
Yaramazlığın yollarını gözleyip
Çikolata istermişim.

Okul derdi yok
Matematik hiç yok
Oynardım tablet telefonla
Televizyonda ne var acaba?

İsterdim dondurma,
Alınmayınca ağla,
Annen ile baban,
Dayanamaz asla buna.

Mutluydum eskiden
Parka git ve eğlen
Güzel vakit geçir sen
Birazcık neşelen.

Şimdi sesleniyorum geçmişe,
Gitmeseydin keşke,
Dönebilseydim o günlere
Beni geri göndersenize.

Sevdenaz Bağçeci

ÇOCUKLUĞUNU ÖZLEYEN DEDE

Bir çocuğun hayalleri,
Bir çikolatadan ibarettir.
Bir çocuğun hayalleri,
Neşeyle zıplamak demektir.
Keşke çocuk olsaydım.
Eğlenerek coşsaydım,
Koşup oynasaydım.
Şimdi büyüdüm.
Yok oldu hayallerim.
Benzetemiyorum bir şekle bulutları,
Hızlandı hayatın adımları.
Çocukluğun tadını çıkarmalı
Sonra pişman olmamalı.

Esmanur İnce

GELECEĞE MEKTUP

Gelecek merhaba,
Mektup yolluyorum sana.
Sormak istediğim sorular var;
Yanıt verir misin bana?
Gelecekte nasıl olacaksın?
Ne olayım diye bana soracaksın.
Belki şehirler gökyüzünde,
Hatta belki de uzayın içinde...
Bana boş boş bakma,
İnsanoğlu çok akıllı,
Kaşlarını çatma.
Yapamazlar sanma?
Haftaya ne olacaksın?
Lütfen hiç bitmeyen horoz şekeri yap,
Bulutlarda evlerimiz olsun,
Savaşlar dursun,
Dünyada barış olsun.
Gelecek dün hayaldin,
Bugün gerçeksin,
Yarın gerçek ötesisin...
Beni uçursana
Yapma kanatlarla
6 yaşında yapsana,
Zamanı yavaşlatsana,
Ve hiç ağlatma.
Prenses yapsana beni,
Kapsana tilkiyi,
Ne olacaksın bilemem,
Umudumu yitiremem,
Son kez soruyorum,
Gelecek gelecekte nasıl olacaksın?

KÜÇÜKLÜĞÜNÜN DEĞERİNİ BİL

Değerli minikler ,
Size sevgiler,
Ne kadar büyümek istediğinizi biliyorum.
Fakat sizi umutlandırmak istemiyorum,
Hiç boşuna büyümek istemeyin.
Çocukluğunuzu eğlenerek geçirin.
Büyüyeceksiniz de ne olacak?
Fatura, mutfak alışverişi, vergi sizi kovalayacak.
Mesleğinizi kazansanız ne olacak?
Saat 8’de kalk 6’ya kadar gel insanlarla uğraş,
Kimi muayene etmek, kimi boşamak,
Kimi çocuklara laf anlatmak,
Ben büyüdüm.
İşlere büründüm.
Keşke çocuk olsam,
Hayatın tadını çıkarsam,
Sabah istediğin kadar uyu.
İş yok, güç yok.
Hele para kazanma derdi yok,
Biraz büyü okula git,
Ona da nazlanma sevin.
Keyif çat, ödev yap.
Hiç kafaya takma.
Hayatını yaşa doya doya,
Büyüdükçe kirleniyorsun,
Çocukluğa özlem duyuyorsun.
Şimdi patron geldi derdi yok,
Belgeleri imzalamak yok,
Çocukken hayat çok tok,
Bunları sakın unutma,
Hayat kızar yoksa.

Sudenaz Altun

ÇOCUKLUĞA ÖZLEM

Anlatıyor tonton nine
Çocukluğa özlem duyuyorum ben
Duyuyorum ben
Özlüyorum eski günleri.

Neler oynardık neler
Elimizde bebekler
Mutluyduk o zamanlarda
Oyun oynardık her dakika.

Özlem duyuyorum
Özlüyorum eskiyi
Güzel aile sohbetlerini
Örgü ören babaannemi.

Aile yemekleri
Eğlenceli geçerci
Bazen kavgalar olurdu
Herkes birbirini çok severdi.

Neşeyle otururduk
Bayağı mutluyduk
Biz eğlenirdik
İyi vakit geçirirdik.

Oynardık dokuztaş
Hepimiz birbirimizle arkadaş
Oynardık saklambaç
En sevdiğim oyun yakalamaç.

Ben tonton bir nineyim
Eskiyi özlerim
Sizi severim
Büyümeği istemeyin.

Bir de yaşlılık
Başa bela
Ağrılarım arttı
Yoruldum ben vallahi.

Sevdenaz Bağçeci

-Masal Kahramanları ve İnsanlar-

KELOĞLAN

Başın kel
Ama akıl küpü.
İnsanlar öyle mi?
Biraz düşünsünler.
Sen çok iyisin,
Çok akıllı birisin,
Saf kalpli,
Keloğlan bir garipsin.
İnsanlar öyle mi?
Ne yazık değil ki.
Aklını kullanmayan,
Para görünce açılan.
Sen devam et yoluna,
Uyma bu insanlara,
Her şey para mı?
Kâğıt ve demir parçası.

Burak Sarısoy

BEN KİMİM?

Ben yalancı,
Kurnaz ve haylaz;
Tahtadan, hurdadan
Yapılan bir adamım.

Ben çok yalan söyleyen,
Yalan söyleyince
Burnu uzayan,
Yalancı bir tahta adamım.

Ama günümüzde
Kurnazlıkta bir numara olan,
Yalan söyleyen çok,
Burnu uzayan yok.

Keşke şimdi de
Yalan söyleyince
Burnumuz uzasa
Anlasak yalancıları
Kanmasak onlara.

Esmanur İnce

ÇİZMELİ KEDİ

Cesursun, yardımsever.
İyisin, saygıdeğer.
Kılıcınla dünyayı
Kurtarırsın sen.

Kedi olsan da
Beceriklisin daima.
Senin yaptıklarınla
Mutlu bitti bu masal.

Tencereden su taşı,
Herkes korkup kaçtı.
Biri kaldı,
O bir kahramandı.

Güvendin hep kendine.
Savaşın kötülerle.
İyi, doğruyu, güzeli
Gösterdin hepimize.

Utanmalıyız senden,
O kadar cesur değiliz ezelden.
Korku var içimizde,
Geçmiyor nedense.

Utanmalıyız bir kediden.
Senin yaptıkların bize ders.
Çizmeli çizmeli yürü kedi
Vazgeçme iyilikten.

PAMUK PRENSES

Pamuk Prenses ve biz
Pamuk kadar yumuşaktı yüzü
Güldürürdü onu cücelerin her sözü
Çok iyi, çok akıllı, çok doğru sözlü
Gerçek hayatta az onun gibisi

Yardım ederdi saraydaki askerlere,
Tıpkı annemin hastanede herkese yaptığı gibi,
Hizmetçilerini hiç küçümsemezdi, severdi,
Bizim herkesi sevdiğimiz gibi.

En sevdiği dostları yedi cücelerdi,
Onlar bizim gibi değil değişti.
Ama Pamuk Prenses onları çok severdi.
Bizim dünya çocuklarını sevdiğimiz gibi.

Büyüklerini sever saygı gösterirdi.
Benim annemi babamı sevdiğim gibi.
Kötü üvey annesini bile affetti.
Bizim affetmeyi bildiğimiz gibi.

Bengisu Bekgöz

BEN KİMİM?

Benim saçlarım çok uzun,
Altın sarısı, güzel, sırma gibi,
Herkes kıskanıyor saçımı,
Kesmek istiyorlar.

Kapattı annem beni kuleye,
Sıkıldım şarkı söyledim,
Bir prens duydu sesimi,
Buldu navigasyon gibi.

,
Bu aşk böyle gitti,
Aldatmadı beni,
Anneme rağmen her gece,
Görmeye geldi beni.

Şimdikiler öyle mi?
Başkasına bakarlar.
Günümüz insanları,
Azıcık örnek alsınlar.

Ebrar Nur Yolcu

KIRMIZI BAŞLIKLI KIZ

Annesi eline sepet tutturdu,
Hayır diyemedi o masum kız.
Koyuldu yola kuşları dinleye dinleye,
Bitirirken yolu çıktı karşısına kurt,
Kurtla konuştu kandı ona.
Ne dediyse yaptı gitti ninesine,
Ama çok geçti, kurt yemişti nineyi.

Takmış gözlükleri, giymiş kıyafetlerini,
Sordu gözünü, kulağını, burnunu.
Sıra son sorusuna geldi,
Dişlerin neden büyük, dedi.
Kurt kalktı korkuttu seni yemek için, dedi.
Yedi onu, avcı geldi kesti karnını,
Kurtuldu kız ve ninesi,
Özür diledi kurt.
İşte hadi bulun karakterimi,
Var mı hayatımızda böyle yardımseveri?
Masallarda kaldı iyiyle güzeli.
Keşke hep kötöleri yok eden
Bir avcı olsa bu dünyamızda.
Herkes mutluluğun tadını,
Doya doya çıkarsa.

Şimal Bakır

İKİZLER

İkizdir onlar,
Meraklıdır onlar,
Tatlı şeyleri severler,
Bil bakalım bunlar kim?
Cadının evine gittiler,
Evi kurabiyedendi.
Hapur hupur,
Evi mideye indirdiler.
Cadı geldi,
Onları kandırdı,
Fırına attı,
Bil bakalım onlar kimdi?
Sizi uyarıyoruz anneler!
Çocuklarınıza sahip çıkın,
Onlara iyi bakın,
Gözünüzün önünden ayırmayın.
Hey çocuklar!
Siz de annelerinizi üzmemeyin,
Bilmediğiniz yerlere gitmeyin,
Hansel ve Gratel gibi,
Başınıza bir şey gelmesin.

Merve Maniş

SİZ DE BÖYLE YAPMAYIN

Saçlarını saldı,
Prensle karşılaştı,
Saflığıyla kandırıldı,
Sonra düşüncelere daldı.

Saflığını kullandılar,
Onu kandırdılar,
Biraz tedbirli olmalıydı,
Camdan aşağı bakmamalıydı.

İnsanlar da böyle yapar,
İyileri kullanırlar,
Birbirlerini üzerler,
Sızlanıp dururlar.

Siz de böyle yapmayın.
Rapunzel gibi olmayın.
Kapıyı açmadan önce,
Bir kim diye bakın.
Keyfinizi kaçırmayın.

Yağmur Zeren Yılmaz

MUTLULUK

Kırmızı Başlıklı Kız
Ne kadar da güzel,
Ne kadar da sevimli,
Adeta melek gibi.

Kırmızı başlığını taktı,
Sağına soluna baktı.
Acaba önüne,
Hangi zorluklar çıkacaktı.

Maviş maviş gözleri,
Sapsarı saçları,
Kırmızı başlığı,
Neşeyle dolu her yanı.

O gerçek hayatta olsaydı,
Çok güzel olmaz mıydı?
Etrafındaki herkese,
Mutluluk saçardı.

Biz insanlar onun gibi değiliz,
Paraya kıymet veririz.
Mutluluğun değerini bilmeyiz,
Bu bizim en büyük kabahatimiz.

Sevdenaz Bağçeci

PAMUK PRENSES

Al yanakları,
Şirin dudakları,
Bal gözleri,
Pamuk prensistir adı.

Diledi annesi,
Keşke bir kızım olsa ,
Onu koklasam doya doya.

Kabul oldu dileği,
Pamuk gibi bir kızı oldu.
O an dünyalar onun olmuştu.

Annesi ölüverdi birden,
Babası evlendi aniden.
Üvey annesi bir cadı.

Öldü babası da çok geçmeden.
Üvey annesi attı onu ormana.
Çok üzgündü, bulana kadar yedi cüceleri.

Cücelerle yaşadı.
Annesi yine rahat durmadı.
Elmayı yedirdi, bayıldı hemen büyüden.

Bayıldı, yıllarca uyudu.
Prens geldi, öptü onu.
Uyandı hemen, annesi de pes etmişti zaten.
Evlendiler, mutluca yaşadılar.

Keşke her insan
Pamuk Prenses gibi olsaydı.
Ama maalesef herkes cadı gibi.
Gerçi masallar ne zaman
Gerçek oldu ki?

Sudenaz Altun

KELOĞLAN

Keloğlan, Keloğlan,
Sen kelsin ama
Aynı zamanda zekisin,
Biraz da yaramaz birisin.

Şimdiki insanlara hiç bakma.
Saçları baŐları var ama
Akılları kel galiba.

Her Şeyi biliriz sanıyorlar,
Aslında çok yanılıyorlar.
Hiç mutlu olamıyorlar,
Senin gibi yapamıyorlar.

İnsanlar senden ders alsa,
Yürekleri iyilikle dolsa,
Her işe koŐsa,
Senin gibi zeki olsa.

Bariş Çağan Çevik

ÇİRKİN ÖRDEK YAVRUSU

Siyahsın sen,
Tüylüsün sen,
Ne kadar çirkin,
Bir ördeksin sen.
Ama için saf,
Neşeli bir ördeksin sen.
Sana öyle dediklerine bakma!
İnsanlar şu hayatta
Dış görünüşe bakıyorlar
Birbirlerini böyle yargılıyorlar
Sen tatlı bir ördeksin,
Dışın çirkin olsa da
Kalbinle çok güzelsin.

Merve Maniş

-Sokak Çocukları-

SOKAK ÇOCUKLARI

Siz de isterdiniz,
Okuyup yazıp oynamak.
Siz de isterdiniz,
Sıcacık yuvanızda oturmak,
Siz sakın vazgeçmeyin.
Çocuklarınıza aynı acıyı çektirmeyin,
Çalışın para kazanın,
Çocuklarınıza dilencilik yaptırmayın,
Sizin suçunuz değil tabi
Aileniz yüzünden,
Hayallerinizi gerçekleştirin,
Hayallerinizin hep peşinden gidin.
Güzel bir çocukluğunuz olmadı,
Ama güzel bir gelecek için,
Asla vazgeçmeyin.

Yiğit Dereli

SURİYELİ ÇOCUĞUN ACI SONU

Yağmurlu bir gündü beyaz karlarla
Yeşim halasına gitmek için yola çıktı babasıyla.
Bir çocuk gördüler yolda
Bayılmıştı soğukta.
Hemen hastaneye götürdüler
T. C. istediler
Çocuk yok, dedi.
Annem babam da yok diye iç geçirdi.
Sonra polis geldi,
Hadi yurda dedi.
Çocuk dolu gözlerle
Anlatmaya başladı.
Sen bilir misin amca?
Benim hayallerimi
Ailem çıkıp gelecek cennetten,
Biz yokken çok çalıştın
Hep ayakkabı boyadın
Şimdi dinlen diyecek.
Amca ben yazın annemi
Kışın güneşi bekledim,
Bunlardan bıktım
Benim de bir annem olsa
Bana masal okur ninni söyler uyuturdu, dedi
Ve son nefesini verdi.

Zeynep Dönmez

YAPAYALNIZ TEK BAŞINA

Duruyordu orada,
Dinleniyordu galiba,
Yapayalnız,
Tek başına.

Çağırıyordu insanları,
Kimse bakmıyordu ona,
Herkes yüzünü çeviriyor,
Görmüyordu bile.

Sokakta bekliyordu,
Belki biri ona yardım eder diye,
Ama yok, kimse yoktu,
Çaresizdi.

Çok korkuyordu,
Ne yapacağını,
Bilemiyordu,
Kim bilir ne hayalleri vardı.

Bir annem olsaydı,
Bana şeker alsaydı,
Sevseydi beni,
Sahip çıksaydı bana.

Çok sessizdi,
Hem üzgün hem de ağlıyordu.
Yapayalnız,
Tek başına.

Sudenaz Altun

SOKAKLARIN ÇOCUĞU

Ben sokak çocuğuyum,
Her Őeyden mahrum kalan.
Ben sokak çocuğuyum,
Yüreği acıyıp sızlayan.

Ben size acımı anlatamam.
Bu hayat tarifsiz.
Ben böyle yaŐayamam.
İnsanlar ne kadar kalpsiz.

Ben öksüz bir ocuğum,
Anne Şefkatini tadamadım.
Ben yetim bir ocuğum,
Babama hiÇ sarılamadım.

Hayat çok acı verici
Oysa diğer insanlar neşeli.
Çocuklar sevinĐli,
Ben üzĐün ve kederli.

Sevdenaz BaĐĐeci

ENGELLER

Biri oynarken,
Diğeri camdan bakıyor,
Biri sınıfta okurken,
Diğeri mendil satıyor.

Çocuklar her sabah,
Okul için değil,
İş için,
Sabah 8'de kalkıyor.

Anneler babalar ne yapıyor?
Geç gelince,
Onlara ceza veriyor.

Evde oturmak yerine,
Bir temizliğe gitse,
Bir araba yıkasa,
Belki çocuklarını okula gönderecek.

Bazıları ise sokakta bile oynayamıyor,
Oturduğu yerden,
Yürüme, koşma hayali kuruyor,
Belki bir gün okula gidecek.

Yiğit Dereli

MUTLULUK HAYALLERDE

Bir çocuk var,
Ama sokakta yaşayan
Evi barkı yok,
Kimsesizliğe terk edilen

Bir çocuk var,
Okulların önüne giden
Mutlu olan çocukları izleyen,
Keşke ben de okula gitsem diyen.

Bir çocuk var,
Sokakta yaşayan.
Keşke ben de mutlu olsam,
Diğer çocuklar gibi diyen.

Bir çocuk var,
Güzel bir meslek sahibi olmak isteyen
Eli kalem tutmak isteyen,
Geleceğe umutla bakan

Bir tane baba var,
Çocuğunu seven.
Küçüklerine sevgiyle yaklaşan,
Büyüklerine saygıyla eğilen

Büyümüş bir çocuk var,
Herkesine yardım eden.
İyi bir insan,
Eskiden sokak çocuğu olan

Gözde Tekin

BİR FAKİR ÇOCUK

Bir fakir çocuk var,
Sokaklarda evsiz yaşar.
Hiç yaşamadı güzel anlar,
Hiç durmadan ağlar sızlar.

Parası az yaşıyor,
Çoğu insan ona bakmıyor.
Durup sürekli ağlıyor,
Parası az duruyor.

Flüt çalarak para kazanmaya çalışıyor,
Fakat çok para kazanamıyor.
Kazandığı para kendisine yetmiyor,
O parayla zar zor yaşıyor.

İşte fakir bir çocuğun yaşamı,
Bir şiirle anlaşıldı.
Fakirlerle empati kurulmalı,
Onlara iyi davranılmalı.

Bariş Çağan Çevik

ÇOCUK

Bir çocuk var bilir misin?
Güzel bir hayat ister,
Bir çocuk var bilir misin?
Ne hayaller kurar.

Bir çocuk var bilir misin?
O bir sokak çocuğu
Bir çocuk var bilir misin?
Anne kolları ne kadar huzurlu.

Bir çocuk var bilir misin?
Güzel sofraya nedir bilmez
Bir çocuk var bilir misin?
Sevgi şefkatle büyüyemez.

Annesinin kollarında ağlayamaz,
Babasıyla balık tutamaz,
Hiç mutlu olamaz,
Kardeşiyle oynayamaz.

Bir çocuk var bilir misin?
Oldukça kederli,
Bir çocuk var bilir misin?
Hayatı acıklı film sanki.

Mutsuz günler geçiriyor,
Hayatla yüzleşiyor,
Ağlamak çare olmuyor,
Facia büyüyor.

Sevdenaz Bağçeci

ŞANSSIZ ÇOCUKLAR

Bir varmış bir yokmuş.
Allah`ın günü çokmuş.
Dünyada bazıları tokmuş.
Bazıları varmış,
Karnını doyuramazmış.

İşte o çocuklardan biri de
Çalışıyormuş mahallenin birinde.
Yetim çocuğu ne yapsın?
Aç mı kalsın?
Ayakkabıları cilalayıp para kazansın.

Çok var böyle çocuklar
Bizim gibi şanslı olmayan,
Çalışmak zorunda kalan,
Hayallerini yaşayamayan.

Biz de bir şeyler yapalım,
Onlara yardımcı olalım.
Tok anlasın açın halinden.
Yaşanılacak bir dünya olsun
En güzelinden.

Kübra Akkaya

EMİR

Bir vardı bir yoktu,
Emir yoksuldu,
Annesi babası yoktu,
Yetimdi.

Ne yapacağını bilmiyordu,
Geldi aklına ninesi,
Ama o da yoktu hayatta,
Ağladı yıldız kaydı,
Ninesi onu andı.

Özledi daha da ağladı,
Geçenler baktı,
Bir kadın geldi,
Büyüttü elleriyle.

Düşündü yine ağladı,
Çünkü o engelliydi,
Kadın geldi,
Bastı göğsüne.

Kesti ağlamayı,
Kadın geldi,
Yine ağladı,
Yine ağladı,
Annesi, babası,
Daha o beş yaşındayken,
Ölmüştü,
Emir o günden beri,
Dışarıdaydı.

O kadın gelip almasaydı,
Emir bu kadar mutlu olamazdı,
Çünkü Emir iyileşmişti,
Artık kuşlar gibi uçabilirdi.

Bunların hepsi hayalidi,
Emir yirmi yaşına gelmişti,
Artık sonsuza kadar yürüyebilirdi,
Emir artık maç oynayabilirdi.

Şimal Bakır

BOYACI ÇOCUK

Ali çıkmış okuldan,
Yürüyormuş eve doğru,
Görmüş o an kaldırımın,
Kenarındaki küçük boyacı çocuğu.
Ali çocuğu yanına gitmiş,
Çocuğun adının Emre olduğunu öğrenmiş.
Ali sormuş Emre'ye,
"Sen neden buradasın?"
Emre cevap vermiş,
O an hüzünlenmiş:
Ben bir sokak çocuğuyum,
Bu işle hayatımı kazanıyorum.
Ali koşmuş evine,
Söylemiş bu durumu annesine,
Annesi haber vermiş polise.
Polis ocuğun adını sormuş,
Ailesinin onu aradığı ortaya çıkmış.
Almışlar polisler Emre'yi o sokaktan,
Geçmişler Ali'lerin yanından,
Emre kavuşmuş ailesine,
O da yaşamış güzel günleri.

Yağmur Zeren Yılmaz

KİMSESİZLER

Gezer dururlar sokaklarda.
Mendil, su fark etmez onlara.
Satarlar, geçinirler o parayla.
Hepsi aynı durumda.

Evleri yoktur,
Dertleri çoktur,
Ailesi yoktur,
Yardıma muhtaçlardır.

Görürler parktaki çocukları,
Yoktur oynamaya zamanları.
Zorunludur çalışmaları,
Onlar sokak çocukları.

Onlara yardım edelim,
Bir dilim ekmek verelim.
Bizim gibi olamazlar ama
Yine de hayatlarını güzelleştirelim.

Merve Maniş

BÖLÜM III

Düşler Memleketinde Yarın

Çocuk Hayalleri

-Çocuk Hayalleri-

HAYAL DÜNYAM

Çikolatalı süt yağmuru,
Patlamış mısır çiçekler,
Yastıktan çimenler,
Pamuk şeker bulutlar.

Arılar vız vız,
Kelebekler pır pır,
Çilek nehrinden geçen,
Bir balık gördüm aniden.

Dondurma ağacına gittim,
Biraz dondurma istedim,
Çilek nehrine gittim,
Çilekleri mideye indirdim.

Burası benim hayal dünyam,
Hiç sıkılmam buradan,
İyi günler dilerim,
Bir kuşa binip giderim.

Yağmur Zeren Yılmaz

BİR HAYALİM VAR

Sevgili gelecek,
Hayallerim ne zaman gerçekleşecek?
Benim bir hayalim var biliyor musunuz?
Kanatlanıp uçmak.

Gökyüzünde havalanmak,
Bir diyardan çıkmak,
Diğer ülkeye dalmak,
Düşlerimde dalgalanmak.

Senin hayallerin var mı?
Beni dinle,
Dal sen de hayallerine,
Bunu şiddetle tavsiye ediyorum.

Tabii kendimden biliyorum,
Bu kadar değil,
Bir de büyümek,
Üniversiteyi bitirmek.

Sonunda hâkim olabilmek,
Kankamdan hiç ayrılmamak,
Gerektiği zaman zamanı durdurmak,
Bazen bir yerlere geç kalmak.

Hiçbir yere yetişememek,
Bu da var hayallerimin arasında,
Sonunda geldik aslında,
Bu filmin sonunda.

Hazır olun en büyük hayalimi söylüyorum,
Vurmak o tokmakla,
Yaz kızım “.....” demek,
Davayı bitirmek.

İstediklerimi başarmak
Benim hayallerim bunlar
Senin bir hayalin var mı?
Varsa nedir bunlar?

Sudenaz Altun

ÇOCUK HAYALLERİ

Ben bir çocuğum,
Bir sürü hayal kuruyorum,
Sakın dalga geçme,
Bazen abartabiliyorum.

Bir hayalim uçmak,
Ya da kuş gibi kanatlanmak,
İsteyince süzölüp,
Büyük dağlara çıkmak.

Bir karavan almak,
Dünyayı onunla dolaşmak,
Arada bir dinlenip
Öyle böyle mutlu olmak.

Her insanın hayali vardır,
Bunlara saygı duyulmalıdır,
Biraz da siz emek verin,
Hayallerinizi gerçekleştirin.

Burak Sarısoy

ÇOCUKLARIMA ANLATIRIM

Çocuklarım merakla sordu,
Çocukluğumda ne yaptığımı.
Kim kırar ki çocuklarını?
Başladım çocukluğumu anlatmaya:

Arkadaşımla oynardım,
Bisiklet sürer, dolaşırdım.
Bazı arkadaşlarla tanışırdım,
Saklambaca bayılırdım.

Daha bitmedi anılarım,
Hiç oyuncak bulamazdım.
Kendim oyuncak yapardım,
Öylesine oynardım.

Barış Çağan Çevik

ÇOCUKLARIN ZİDDİ BÜYÜKLER

Bir sürü hayallerim var benim,
Pamuktan evlerim,
Hiç bitmeyen şekerim,
Işınlayan makinem.

Durmayan saatim.
Sadece bunlar mı hayallerim?
Atatürk 'ü görmek isterim,
Uçmayı düşünürüm.

Prenses olmayı dilerim.
Hep yüz alsam keşke büyüsem yeterince,
Kocaman olup, erken yatmasam,
Ama büyükleri hiç anlamam.

Küçülmek isterler,
Paranın peşindeler,
Her şeye kızarlar,
Bilgisayar oynatmazlar.

Ödev yapmazlar,
Onlar çok şanslılar,
Ne desek anlamazlar,
Bizim için çabalarlar.

Oh ne rahat onlara
Keşke bende büyük olsam
Bunun için süt içmeliyim
Düzenli beslenmeliyim.

Vaktinde uyumalıyım.
Büyüyünce öğretmen olmak için de
Çok çalışmalıyım sınavdan yüksek almalıyım
Bunu hedefliyorum.

Öyle yaparsam daha mutlu olurum
Düşünsenize Saygıdeğer Öğretmen Zeynep Dönmez
Ya da ünlü yazar Zeynep Dönmez
En iyisi ben ikisini de yapayım
Ama şimdi hayatın tadını çıkarayım
Nasıl olsa büyüyünce düşünürüm...

Zeynep Dönmez

ÇOCUKLARIN HAYATI

Çocukların hayatını bilir misiniz?
Elindeki şekeri,
Mutluluğun bilirkişisi,
Herkesin gözdesi,

Kitapları hiç sevmem,
Okula gitmek istemem,
Oynamak isterim sabah akşam,
Topumuz patlamasın aman! Aman!

Hangi çocuk okula gitmek ister ki,
Derste öğretmenini dinlemeyi,
Evinde dinlenmek varken,
Okulda boşa zaman kayb etmeyi.

Bazı çocukları bilir misiniz?
Ellerinde telefon, tablet, bilgisayar,
Bilgisayarın amacını bilmiyorlar,
Adı üstünde bilgileri sayar,
Ama diyecekler büyüyünce,
Keşke çocuk olsam diye.

Bengisu Bekgöz

ÇOCUKLUĞUM

Küçüktüm, ufacıktım.
Biraz da yaramazdım.
Oynardım özgürce,
Küçük mahallemizde.
Bahar gelir, çiçekler açar.
Ağaçlar yemişlerle coşar.
Tırmanırdık dallarına,
Sabahtan akşama.
Kışın da güzel olurdu,
Oynardık kartopu.
Annem bağırırdı camdan:
Hava soğuk içeri gir çabuk.
Pamuk şekerci bizim sokakta,
Bütün çocuklar etrafında.
Eğlencemiz hiç bitmez,
Oyunlarımız var rengârenk
Seksek, saklambaç, körebe,
Nereye gitti bu Ayşe.
Çocukluk böyle bir şey,
Dert yok, tasa yok bizde.
Zaman geçer böylece,
Yazın ise eğlence,
Yüzeriz hep birlikte,
İşte böyle çocukluk.
Neşe içinde geçirdik,
Oynardım eskiden arabayla,
Paten de kayardım buzda,
Severdik oynamayı plastik topla,
Uçururduk uçurtmayı doya doya,
Yetiştirdi gökyüzüne, bulutlara.

Şimal Bakır

ÇOCUKLUK

Size bir soru sorayım,
Cevabını arayın.
Başlıyorum sormaya,
Dinleyin can kulağıyla.

Hayatımızın en güzel evresi,
Olumsuzluklardan koruyan kalesi,
Hayallerimizin evi,
Yaramazlıkların yuvalarının yeri.

Ödevlerimizi bitiririz,
Kırlara ineriz,
Çürük dişten nefret ederiz,
Ama hala şeker yeriz.

Oyunların baş tacı,
Çikolatanın asıl amacı,
Şekerlerin kralı,
Maalesef sebzelerin düşmanı.

Hediye yaparız sevdiklerimize,
Oynarız dışarıda gündüz gece,
Konuşuruz köpeklerle,
Yerimizde duramayız evde bile.

Buldunuz mu yanıtı,
Çocukluktu cevabı.
Ne güzel şey çocukluk,
Unutulmaması gereken bir yolculuk.

Yağmur Zeren Yılmaz

ÇOCUKLUK GİTTİ

Tonton dede anlatmaya başladı;
Tebessümle heyecanla ve mutlulukla,
Koşardık tarlalarda,
Saklambaç, körebe, yakan top.

Oynardık doya doya.
Dalardık düşlere,
Büyüdük düşe kalka,
Ah daldım yine.

O güzel günlerime.
Şimdiki çocukları anlamam,
Bilgisayar başındalar,
Oturur kalırlar.

Dışarıda oynamazlar.
Çocukluğun kıymetini bilmezler,
Büyüme isterler,
O kadar söylesek de,

Aldırış etmezler.
Hey gidi günler,
Ne çabuk geçtiler.
Çocukluk gitti,
Söyleyeceklerim bitti.

Zeynep Dönmez

ÇOCUKLUK GÜZELDİR ELBET

Çocukluk güzeldir elbet,
Yaz aylarında deniz gidip,
Doyasıya eğlenmek,
Çikolatalı, çilekli dondurma yemek.

Sever herkes çocukluğunu,
İster büyükler çocuk olmak,
Eğlenerek oynamak,
Çocukluk güzeldir elbet.

Okula gidip öğrenmek,
Bazıları sevmez okulu,
İstemezler çözmek,
Onlarca soruyu.

Evet, zordur çocukluk,
Okul, ders, sorumluluk,
Ama her şeye rağmen,
Tadını çıkaralım,
Çok güzeldir çocukluk.

Yiğit Dereli

MASUMDUR ÇOCUKLUK

Çocukluk kurak topraklardaki iek,
Çocukluk fabrikaların ortasındaki bir kelebek,
Çocukluk belki de bir çocuğun gülümsemesi demek.

Büyüklerin ocuk olmaları zor,
Çünkü onların düşünceleri hor,
Her Şeyleri iş, güç, para,
Çocukları düşünseler bazıları da.

Karanlığın içindeki bir ışık topu ocukluk,
Kötü Şeyleri güzelleştiren bir topluluk,
llerdeki bir yudum sudur ocukluk,
Böyle bir umut işte ocukluk.

Söyler büyüklerimiz hep bize,
“Keşke ocuk olsam.” diye,
Biz de hep mızımızlanıyoruz,
“Keşke büyük olsam” diye.

ocuk gibi yaşamalıyız ocukluğu,
Sokmamalıyız kalbimize olumsuzluğu,
Sevinç ile yaşamalıyız çocukluğun masumluğunu,
Unutmamalıyız asla çocukluğun coşkusunu.

Yağmur Zeren Yılmaz

BEN BİR ÇOCUĞUM

Ben bir çocuğum,
Yaşamak, oynamak benim işim.
Kral dairesinde ağırılanmalıyım,
Annemin gözdesi olmalıyım.

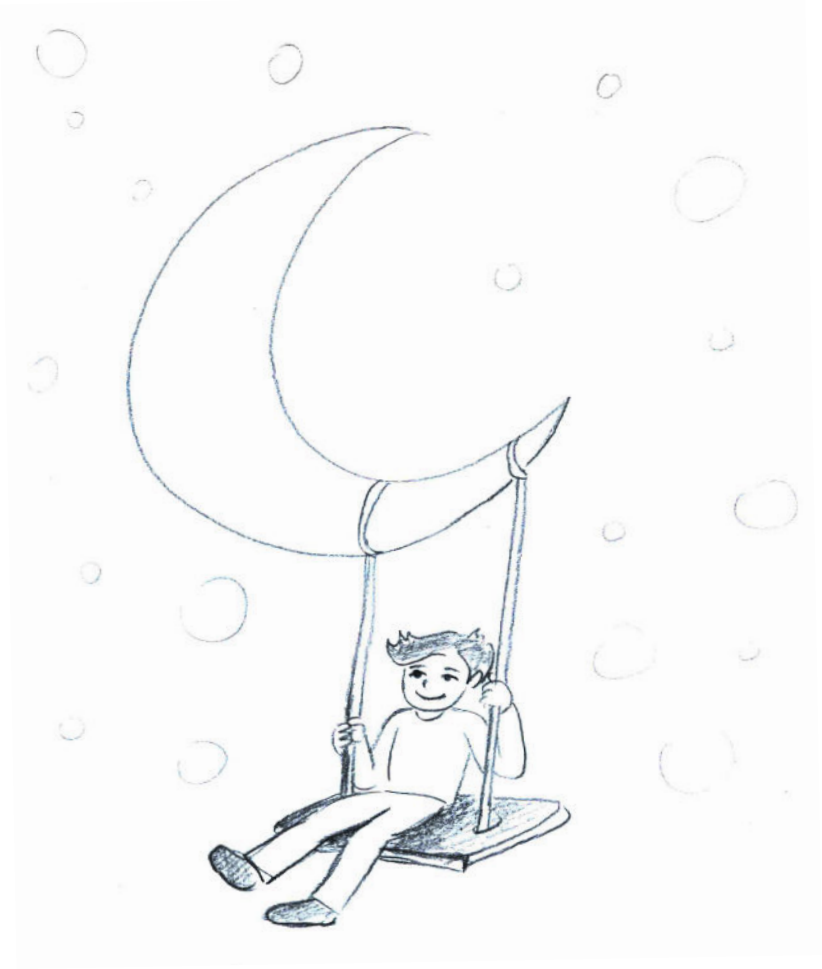
Kimi çocuklar der:
Ben büyük olacağım, evde oturacağım.
Ben anlamıyorum böyle çocukları,
Yaşasanız ya hayatı gönlünüzce.

Çocuk olmak, çember çevirmek.
Lolipop yemek doya doya.
En güzeli de,
Uçurtma uçurmak göklerde.

Ay dedenin kuyruğunda sallanmak,
Çocukluk bu işte.
Ne istiyorsunuz onlardan,
Rahat bırakın çocukları.

Çöp attırmayın,
Bakkala göndermeyin,
Görevleri yüklemeyin.
Vermeyin sorumlulukları.

Anladınız mı şimdi?
Çocukluğun önemini.
Oyuncaklarımız, şekerlerimiz,
Mutlu eder bizleri.

Yetişkinler her zaman der:
Keşke ocuk olsam ben de.
Yaşasam hayatı özgürce,
Mutluluğu tatsam yeniden.

şimal Bakır

ÇOCUKLUK NE DEMEK

Merhaba çocukluk,
Çocukluk ne demek?
Belki de adı bilinmemek.
Hayallerin düşlerin içinde o eski günlerde,

Kırlarda koşmak, eğlenerek coşmak,
Uçurtma uçurmak, dondurmayı keyifle yalamak.
Bunların hepsi ne demek?
Büyüdüklerinde hayat zor olacak belki de.

Ev derdi, para derdi, fatura derdi,
Sonunda muradına erdi,
Dedelerimiz derdi,
“Büyük olup acı çekeceğine,
Çocuk olup hayatı yaşa.”
Diye bir söz var ya, oradan anla,
Çocukların hayatı nasıl?
Büyükler gibi mi ama?
Eğlenme, coşma, hayatın tadına varma.
Ya büyüklerin nasıl hayatı?
Onlar para derdinde koşuyor,
Çocuklar eğlenerek coşuyor,
Hayat böylece geçiyor,
Bazı şeyler telafi edilmiyor,
Ama yine de büyüklerin hayatı zor oluyor,

Bir kez çocuklara sesleniyor,
Ve büyük olmak,
O kadar da kolay değil diyor,
Çocuklar bir kez düşünüyor,
Büyüklerin hayatı bu kadar zor mu, diyor,
Ve çocuklar artık,
İyi ki çocukmuşum diye,
Bugünden geleceğe sesleniyor,
Çocuklar kazançlı çıkıyor,
Hepinize görüşürüz, diyor,
Ve selamlarını iletiyor.

Kübra Akkaya

HAYAL KURMAK

Çocuk dediğin ne ki,
Hayal kuran, oyun düşünen,
Çocuk dediğin masallara inanandır,
Çocuk dediğin hayal dünyasında yaşıyandır.

Hayal kurmak çocuk diyarıdır,
Hayal diyarı böyledir işte,
Genelde çocuklar, bazen de büyükler,
Yaşarlar içinde.

Masal okumaktır,
Hayal kurmanın yolu,
Çok oku, çok hayal kur,
Yeter ki hayal kur, oku.

Sudenaz Altun

HAYALİMDEKİ BEN

Gelecekte doktorum,
Dertlere derman olurum,
Gelecekte öğretmenim,
Çocuklara öğretirim,
Hayalimdeki ben.

Belki de bir müdür,
Belki de belediye başkanı,
Bulamıyorum işte bulamıyorum,
Hayalimdeki beni.

Acaba gelecekte bilim kadını mı?
Offffff, of! Çok bunaldım.

Artık sıkıldım,
Acaba teknoloji, sanat hocası mı?
Hayalimdeki ben.

Veteriner mi?
Gazeteci mi ?
Kırtasiyeci mi?
Hayalimdeki ben.

Hayallerimde çok şey var,
Büyüme, hayata atılmak,
Asıl önemli olansa,
Vicdanlı bir insan olmak.

Şimal Bakır

HAYAL

Sevgili arkadaşlar,
Herkesin hayalleri vardır,
Kimi doktor olayım der,
Kimi hakim olmak ister.

Kimi sıcacık bir yuva,
Kimi şefkatli bir ana,
Kimi candan bir baba,
Kimi içecek bir tas çorba.

Aylin bir uçurtma,
Murat bir oyuncak araba,
Mutluluğun yolu aslında,
Hayal kurmak her dakika.

Somali'deki çocuklar,
Açlık bitsin isterler,
Bu mutsuz yüzler,
Gülsün isterler.

Hayal kurmak mutlu eder herkesi,
Hayal kurmak herkesin sevgilisi,
Hayal kurmak çok güzeldir,
Güzel olduğu gibi eğlencelidir.

Benimde hayallerim var:
Bir oyuncu olmak,
Tüm dünyaya tanıtmak kendimi,
Ve filmlerde oynamak.

Sevdenaz Bağçeci

HAYALLERİM VAR BENİM

Merhabalar kankilerim,
Hayallerim var benim,
Sizlere örnek vereyim:

Kanat takmadan havaya,
Uçsam semalara,
Uyusam bulutlarda.

Ya da ceplerime,
Koysam çikolata,
Erimese asla,
Şarkılar söylesem:
Do , re, mi , fa, sol ,la.

Dondurma ağacı olsa,
Tırmansak ağaca,
Yesek çokça,
Ama içmesek,
Ilık suyu da.

Başka;
Binsem bir kuşun kanadına,
Yardım etsem masum canlılara,
Mutlu olsam fazlasıyla.

Böyle benim hayallerim,
Size selam söylerim,
İyi günler dilerim.

Yağmur Zeren Yılmaz

HAYALLERİM

Bir hayalim var benim,
Pilot olmak isterim,
Kuşların yanında,
Süzülmek isterim.

Vardır benim bir hayalim,
Sporcu olmak isterim,
Olimpiyatlara gidip,
Derece yapmak isterim.

Vardır benim bir hayalim,
Antrenör olmak isterim,
Sporcuları keşfedip,
Gurur duymak isterim.

Vardır benim hayallerim,
Öğretip öğrenmek isterim,
Başarılı çocukları,
Her yerde görmek isterim.

Arda Aydın

HAYAL DÜNYAM

Ben evde,
Pencerenin önünde,
Dışarıda çocuklar,
Oyun oynuyorlar.

Onların hayalleri,
Doktor olmak biri,
Benim tek hayalim,
Koşucu olmak belki.

Yapabilir miyim ki?
Başarabilir miyim ki?
Engelleri aşıp,
Koşabilir miyim ki?

Hayallerimi gerçekleştirip,
Mutlulukla dolsam,
Dünyaları aşsam.

Bir koşucu olsam,
Hüseyin Bolt gibi koşsam,
Dünyaları şaşırsam,
Annemi gururla doldursam.

Yağmur Zeren Yılmaz

FARKLI DÜŞLER

Eğlenmek çok güzel,
Dünya çocuklara mükemmel,
Lunaparktan çıkarlar,
Dondurmacıya koşarlar.

Bir çocuğun hayallerinin önüne,
Geçemez kimse,
Kimi polis olmak ister kimi öğretmen,
Hepsi güzel birbirinden.

Her çocuğun vardır hayalleri,
Birbirinden farklı düşleri,
Her gün tatil olsun isterler,
Zil çalınca koşşa koşşa okula giderler.

Küçük şeylerle mutlu olmak,
Dünyayı gezip tozmak,
Hayallere dalmak,
İstedğini seçip çabalamak.

Benim hayalimse,
Başlamak bir gün hâkimliğe,
Adaleti seçmek,
Hayatı güzelleştirmek.

Sudenaz Altun

KEŞKE ÇOCUK OLSAM

Keşke hep ocuk olsam,
Top oynayan, ip atlayan.
Küçük bir ocuk,
Bir sürü oyun oynayan.

Keşke hep ocuk olsam,
Okula gidebilen.
Okuma-yazma bilen,
Küçük bir ocuk.

Keşke hep ocuk olsam,
Sınavlarım hep 100 olsa.
Çok mutlu olurđum,
Sınavlarım yüksek olunca.

Keşke hep ocuk olsam,
Sağlıklı olsam, hiç hastalanmasam.
Hep mutlu ve huzurlu kalsam,
Ve mutlu mesut yaŐasam.

Gözde Tekin

SİHİRLİ HAYALLER

Evvel zaman içinde,
Kalbur saman içinde,
Develer tellal iken,
Pireler berbermiş,
Bu şiirde böyle başlamış.
Bir değnek olsam,
Hasta çocuklara,
Şifa versem.

Sihirli güçlerim olsa,
Kimsesiz çocuklara,
Çerez ve oyuncak versem.

Bir kütüphane olsam,
Kütüphane görmeyen çocuklara,
Kitap versem.

Pelerinin olsa, dünyayı kurtaracak.
İyi çocukları,
Kötülerden korusam.

Keşke tüm çocukların,
Hayali gerçek olup.
Hayalimizin peşinden koşsak.
İmkansız diyerek somurtmasak.

Lale Bakır

ÇOCUK OLMAK

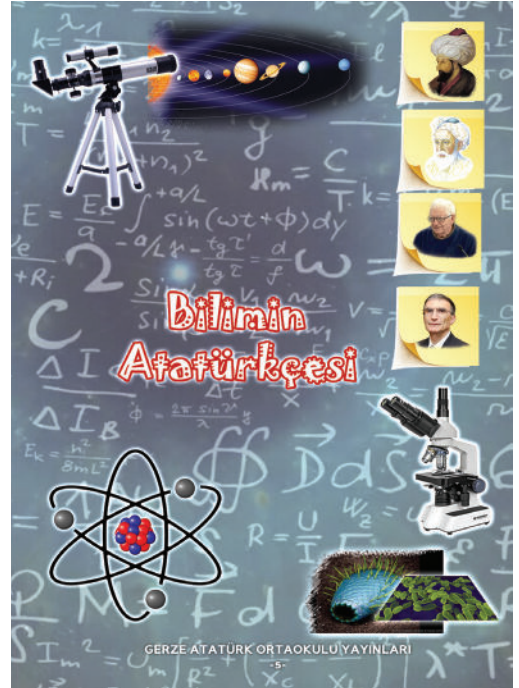
Çocuk olmak oyuncaklarla oynamak,
Hoplamak neşeyle dans etmektir.
Çocuklar masum bir melektir.
Her çocuğun bir hayali vardır.
Çocuklar özgür olmalıdır,
Hayallere dalmalıdır.
Belki de çocukları rahat bıraksalar,
Neler neler yaparlar.
Büyükler haklı bence,
Keşke çocuk olsam diye,
Onlar da çocuk olup,
Hayaller kurup,
Masum olup,
Okula gitmemek isterler.
Dondurma yer azar iştmez,
Küçük bir şeyde mutlu olurlar.
Bazıları babasını ister,
Bazıları annesini ister,
Çok şey istemezler,
Çünkü onlar melekler.
Ben çocuğum gayet mutluyum,
İstedığimi yaparım,
Hayallere dalarım.
Siz de deneyin mutlu olmayı,
Hayata farklı bakmayı.

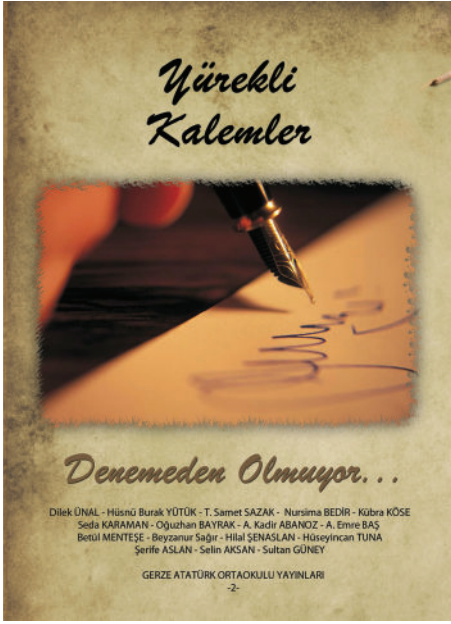
Merve Maniş

2017 yılı yayınımız olan
kitabımız
“yediden yetmişe yazmak”

2016 yılı yayınımız olan
kitabımız
“Bilimin Atatürkçesi”

2015 yılı yayınıımız olan
kitabımız
“Yürekli Kalemler”
serisi
“Denemeden Olmuyor”

2015 yılı yayınıımız olan ki-
tabımız
“Yürekli Kalemler”
serisi
“Bir Gerçek Bir Masal”

2015 yılı yayınımız olan kitabımız
“Yürekli Kalemler”
serisi
“Bir Umuttur Bizim Öykümüz”

2016 yılı 1. sayı ve
2017 yılı 2. sayısı yayınlanan
“Atatürkçe Edebiyat Dergisi”

